ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)

z 11. júla 2007 *

Vo veci T-351/03,

Schneider Electric SA, so sídlom v Rueil-Malmaison (Francúzsko), v zastúpení: A. Winckler a M. Pittie, advokáti,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne P. Oliver, É. Gippini Fournier a C. Ingen-Housz, neskôr P. Oliver, O. Beyne a R. Lyal, napokon P. Oliver, R. Lyal a F. Arbault, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporuje:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: W.-D. Plessing a M. Lumma, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je žaloba o náhradu škody údajne vzniknutej žalobcovi z dôvodu protiprávností, ktoré sa vyskytli v konaní o preskúmaní zlučiteľnosti koncentrácie medzi Schneider Electric SA a Legrand SA so spoločným trhom,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: sudcovia H. Legal, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, E. Moavero Milanesi a N. Wahl,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. apríla 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi [(Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31), v opravenom znení (Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164) (ďalej len „nariadenie")] v znení uplatniteľnom na spor vo svojom článku 2 ods. 3 stanovuje, že oznámená koncentrácia, ktorá vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti, sa vyhlási za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

2 Článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia stanovuje, že za vznik koncentrácie sa považuje situácia, keď spoločnosť nadobudne priamu alebo nepriamu kontrolu nad iným podnikom, najmä kúpou cenných papierov alebo aktív.

3 Článok 6 ods. 1 písm. b) nariadenia upresňuje, že Komisia vyhlási, že so spoločným trhom sú zlučiteľné koncentrácie, ktoré sú jej oznámené podľa nariadenia a ktoré, hoci patria do pôsobnosti tohto nariadenia, nevzbudzujú vážne obavy, pokiaľ ide o ich zlučiteľnosť.

4 V opačnom prípade Komisia rozhodne o začatí konania o dôkladnom preskúmaní (rozhodnutie nazvané „začatie fázy II“) v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. c).

5 Článok 10 ods. 1 upresňuje, že tieto akty musia byť prijaté do jedného mesiaca odo dňa nasledujúceho po dni oznámenia koncentrácie alebo po dni prijatia úplných informácií.

6 Článok 8 vo svojich odsekoch 2 a 3 oprávňuje Komisiu, aby v rámci fázy II preskúmania prijala buď rozhodnutie o zlučiteľnosti, ak je to potrebné po zmenách oznámenej koncentrácie vykonaných dotknutými podnikmi, alebo rozhodnutie o nezlučiteľnosti.

7 Článok 10 ods. 3 upresňuje, že rozhodnutia vyhlasujúce koncentráciu za nezlučiteľnú so spoločným trhom sa musia prijať najneskôr do štyroch mesiacov odo dňa začatia fázy II.

8 Podľa článku 8 ods. 4, ak už bola koncentrácia, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú, vykonaná, môže Komisia rozhodnutím podľa odseku 3 alebo samostatným rozhodnutím požadovať rozdelenie zlúčených podnikov alebo akýkoľvek iný náležitý krok na obnovenie podmienok efektívnej hospodárskej súťaže.

9 Podľa článku 10 ods. 6 sa oznámená koncentrácia považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak Komisia neprijme buď rozhodnutie o začatí fázy II po uplynutí lehoty maximálne jedného mesiaca odo dňa nasledujúceho po dni oznámenia koncentrácie alebo po dni prijatia úplných informácií, alebo rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie v lehote štyroch mesiacov odo dňa začatia fázy II.

10 Podľa článku 10 ods. 5, ak súd Spoločenstva zruší rozhodnutie Komisie, lehoty stanovené v tomto nariadení začnú opäť plynúť odo dňa vyhlásenia rozsudku.

11 Článok 7 ods. 1 upresňuje, že koncentrácia nenadobudne účinnosť pred jej oznámením, ani do troch týždňov nasledujúcich po jej oznámení.

12 Článok 7 vo svojom odseku 3 upresňuje, že jeho odsek 1 nie je prekážkou predloženia návrhu vo verejnej súťaži oznámenej Komisii za predpokladu, že nadobúdateľ neuplatňuje hlasovacie práva k príslušným cenným papierom alebo tak robí iba na udržanie plnej hodnoty týchto investícií a na základe výnimky udelenej Komisiou podľa odseku 4.

13 Podľa tohto posledného ustanovenia môže Komisia na požiadanie poskytnúť výnimku z povinností zavedených v odsekoch 1 a 3 článku 7, aby predišla závažným škodám z koncentrácie jedného alebo viacerých účastníkov koncentrácie alebo tretej strany. Táto výnimka môže byť udelená s podmienkami a povinnosťami, aby boli zabezpečené podmienky efektívnej hospodárskej súťaže. O výnimku možno požiadať a výnimku možno udeliť kedykoľvek aj pred oznámením alebo po transakcii.

14 Nakoniec, článok 18 nariadenia vo svojom odseku 1 stanovuje, že pred prijatím každého rozhodnutia uvedeného najmä v článku 8 ods. 3 poskytne Komisia dotknutým podnikom príležitosť vyjadriť v každom štádiu konania, až po konzultáciu poradného výboru, svoje stanovisko k námietkam vzneseným voči nim.

15 Ten istý článok vo svojom odseku 3 upresňuje, že Komisia založí svoje rozhodnutia iba na námietkach, na základe ktorých zmluvné strany predložili svoje pripomienky a že ich právo na obhajobu sa v konaní plne rešpektuje.

Okolnosti predchádzajúce sporu

16 Schneider Electric SA (ďalej len „Schneider“) a Legrand SA sú dve francúzske spoločnosti pôsobiace v oblasti výroby a predaja výrobkov a systémov v odvetviach distribúcie elektriny, priemyselnej kontroly a automatizácie v prípade prvej spoločnosti a v oblasti výroby a predaja elektrických prístrojov pre inštalácie nízkeho napätia v prípade druhej spoločnosti.

17 Odvetvie výrobkov distribúcie elektriny sa člení podľa týchto trhov výrobkov:

Segment	Názov	Výrobky
Segment 1	Všeobecné panelové rozvádzače nízkeho napätia	Časti skríň, ističe, poistky, atď.
Segment 2	Distribučné panelové rozvádzače	Časti skríň, ističe, poistky, atď.
Segment 3	Nosiče káblov a krytých prípojnicových rozvodov	Nosiče káblov a krytých prípojnicových rozvodov
Segment 4	Koncové panelové rozvádzače	Časti skríň, ističe, poistky, vypínače a diferenciálne ističe, atď.
Segment 5A	Elektrické zariadenia na výstupe koncového panelového rozvádzača	Ultra-terminálne systémy zariadení Kontrolné systémy Bezpečnostné a ochranné systémy Súčiastky pre systémy komunikačnej siete

Segment 5B	Distribučné inštalačné príslušenstvo	Odbočnice, upevňovací a káblový materiál na výstupe koncového panelového rozvádzača a na vstupe inštalačného zariadenia
Segment 5C	Káblovody	Podlahové skrine, stenové káblovody, nástrešníky atď.
Priemyselné komponenty	Transformátory a napájače Kontrolné a signalizačné zariadenia	Zariadenia určené na zabezpečenie napájania priemyselných zariadení elektrinou so striedavým alebo jednosmerným prúdom Spojovacie zariadenia určené na zabezpečenie riadenia priemyselných zariadení

18 Veľkoobchodníci sú miestni distribútori, ktorí od skupín priemyselných výrobcov nakupujú škálu materiálov, ktoré používajú odborníci v danej oblasti, inštalátori a montéri rozvádzačov. Montéri rozvádzačov zostavujú rôzne časti elektrických rozvádzačov.

19 V zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia Schneider a Legrand informovali Komisiu o zámere spoločnosti Schneider získať kontrolu nad celým podnikom spoločnosti Legrand, a to prostredníctvom verejnej ponuky na výmenu akcií (ďalej len „verejná ponuka“).

20 V liste z 12. januára 2001, ktorý si prezidenti oboch spoločností vymenili, bolo stanovené, že predseda správnej rady spoločnosti Legrand sa osobne zúčastní vypracovania všetkých riešení navrhovaných Komisiou a že všetky záväzky týkajúce sa spoločnosti Legrand nebudú môcť byť navrhnuté alebo schválené ktoroukoľvek zo spoločností bez predchádzajúceho súhlasu predsedov správnej rady spoločností Schneider a Legrand.

21 Dňa 15. januára 2001 obe spoločnosti oznámili svoju dohodu o zamýšľanej koncentrácii (ďalej len „koncentrácia“) a spoločnosť Schneider predložila v Rade pre finančné trhy v Paríži návrh verejnej ponuky na výmenu akcií spoločnosti Legrand.

22 Verejná ponuka bola platná od 1. februára do 7. marca 2001 a Komisii bola formálne oznámená 16. februára 2001.

23 Vo svojom formulári oznámenia CO oznamujúce strany predovšetkým poznamenali, že pokiaľ ide o účinky koncentrácie na ponuku medzi segmentmi 4 a 5 relevantných odvetvových trhov, je málo dôvodov predpokladať existenciu prípadného konglomerátneho účinku v dôsledku koncentrácie.

24 Komisia, ktorá zastávala názor, že koncentrácia vzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť so spoločným trhom, začala 30. marca 2001 fázu II preskúmania podľa článku 6 ods. l písm. c) nariadenia.

25 Listom zo 6. apríla 2001 zaslala Komisia na základe článku 11 ods. 1 nariadenia spoločnostiam Schneider a Legrand žiadosť o informácie.

26 Po tejto žiadosti nasledovalo formálne rozhodnutie z 27. apríla 2001 na základe článku 11 ods. 5 nariadenia, ktoré podľa článku 10 ods. 4 malo za následok prerušenie lehoty štyroch mesiacov odo dňa začatia fázy II stanovenej Komisii na rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie.

27 Po tom, čo Cour d'appel de Paris (Odvolací súd v Paríži) (Francúzsko), na ktorý menšinoví akcionári spoločnosti Legrand podali žalobu spochybňujúcu prípustnosť ponuky, túto žalobu zrušil, predložila spoločnosť Schneider 7. júna 2001 zmenenú verejnú ponuku, ktorá bola vyhlásená za prípustnú, následne 21. júna otvorená a uzatvorená 25. júla 2001.

28 Komisia zaslala 3. augusta 2001 spoločnosti Schneider oznámenie o výhradách, v ktorom dospela k záveru, že koncentrácia vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie na určitom množstve vnútroštátnych odvetvových trhov.

29 Dňa 6. augusta 2001 uverejnila Komisia pre burzové operácie konečný výsledok verejnej ponuky predloženej spoločnosťou Schneider, ktorá tak získala 98,7 % akcií spoločnosti Legrand.

30 Účastníci koncentrácie vo svojej odpovedi zo 16. augusta 2001 na oznámenie o výhradách spochybnili definíciu trhov, ktorú použila Komisia, ako aj jej analýzu dopadu koncentrácie na tieto trhy.

31 Dňa 29. augusta 2001 sa uskutočnilo spoločné stretnutie oznamujúcich podnikov a služieb Komisie, zamerané na vymedzenie prípadných zmien koncentrácie, ktoré by mohli vyriešiť problémy hospodárskej súťaže uvedené Komisiou.

32 Na tieto účely spoločnosť Schneider opakovane navrhla Komisii nápravné opatrenia.

33 V liste z 25. septembra 2001 zaslanom komisárovi poverenému otázkami hospodárskej súťaže prejavili spoločnosti Schneider a Legrand svoje úplné prekvapenie, pokiaľ ide o to, že Komisia negatívne reagovala na ich posledné návrhy, aj keď v týchto návrhoch bolo stanovené, že sa spoločnosť Legrand stiahne v celom Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „EHP“) z trhov s komponentmi pre elektrické panelové rozvádzače.

34 Dňa 10. októbra 2001 prijala Komisia podľa článku 8 ods. 3 nariadenia rozhodnutie 2004/275/ES (Vec COMP/M.2283 — Schneider/Legrand), v ktorom vyhlásila koncentráciu za nezlučiteľnú so spoločným trhom (Ú. v. EÚ L 101, 2004, s. 1, ďalej len „rozhodnutie o nezlučiteľnosti“).

35 V odôvodnení č. 782 rozhodnutia o nezlučiteľnosti Komisia uviedla, že koncentrácia by vytvorila dominantné postavenie, ktoré by viedlo k závažnému narušeniu účinnej hospodárskej súťaže na týchto vnútroštátnych odvetvových trhoch:

— trhy s ističmi MCB, miniatúrnymi ističmi a skriňami určenými pre distribučné panelové rozvádzače elektriny v Taliansku,

— trhy s miniatúrnymi ističmi, diferenčnými vypínačmi a krytmi určenými pre koncové panelové rozvádzače elektriny v Dánsku, Španielsku, Taliansku a Portugalsku,

— trhy s prívodnými ističmi vo Francúzsku a Portugalsku,

— trh s káblovými nosičmi v Spojenom kráľovstve,

— trh so zástrčkami a vypínačmi v Grécku,

— trh s izolačnými zariadeniami v Španielsku,

— trh s upevňovacími a prepojovacími materiálmi vo Francúzsku,

— trh s transformátormi elektriny vo Francúzsku,

— trh s kontrolným a signalizačným zariadením vo Francúzsku.

36 Komisia tiež v odôvodnení č. 783 rozhodnutia o nezlučiteľnosti zastávala názor, že koncentrácia by posilnila dominantné postavenie, ktoré by viedlo k závažnému narušeniu účinnej hospodárskej súťaže na týchto francúzskych odvetvových trhoch:

— trhy s ističmi MCB, miniatúrnymi ističmi a skriňami určenými pre distribučné panelové rozvádzače elektriny,

— trhy s miniatúrnymi ističmi, diferenčnými vypínačmi a krytmi určenými pre koncové panelové rozvádzače elektriny,

— trh so zástrčkami a vypínačmi,

— trh s izolačnými zariadeniami,

— trh so systémami núdzového osvetlenia alebo nezávislými jednotkami pre núdzové osvetlenie.

37 Komisia tiež uviedla, že nápravné opatrenia, ktoré navrhla spoločnosť Schneider, neumožňovali vyriešiť problémy hospodárskej súťaže identifikované v rozhodnutí o nezlučiteľnosti.

38 Keďže spoločnosť Schneider vykonala z dôvodu svojho vlastníctva 98,1 % kapitálu spoločnosti Legrand koncentráciu, ktorá bola *a posteriori* vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, Komisia prijala 24. októbra 2001 druhé oznámenie o výhradách na účely rozdelenia spoločností Schneider a Legrand.

39 V tomto dokumente Komisia zamýšľala nariadiť spoločnosti Schneider podľa článku 8 ods. 4 nariadenia prevod jej aktív v spoločnosti Legrand tak, aby mala menej významné postavenie, aby sa obnovila účinná hospodárska súťaž s dostatočnou mierou istoty a v dostatočne krátkej dobe. Komisia rovnako považovala za nevyhnutné okamžite poveriť skúseného a nezávislého splnomocnenca správou účasti spoločnosti Schneider v spoločnosti Legrand.

40 Na základe článku 7 ods. 4 nariadenia povolila Komisia 4. decembra 2001 spoločnosti Schneider, a to na jej žiadosť, vykonávať hlasovacie práva spojené s jej účasťou v spoločnosti Legrand prostredníctvom splnomocnenca vymenovaného spoločnosťou Schneider a za podmienok stanovených v mandátnej zmluve, ktorú schválila Komisia.

41 Dňa 10. decembra 2001 podpísala spoločnosť Schneider a Salustro Reydel Management, ako splnomocnenec, mandátnu zmluvu.

42 Dňa 13. decembra 2001 podala spoločnosť Schneider na Súd prvého stupňa žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o nezlučiteľnosti (vec T-310/01) a samostatným podaním žiadosť smerujúcu k tomu, aby Súd prvého stupňa rozhodol o tejto žalobe v skrátenom súdnom konaní v súlade s článkom 76a jeho rokovacieho poriadku.

43 Dňa 23. januára 2002 Súd prvého stupňa zamietol túto žiadosť s ohľadom na povahu spisu a najmä rozsah žaloby a písomnosti, ktoré k nej boli pripojené.

44 Dňa 30. januára 2002 prijala Komisia na základe článku 8 ods. 4 nariadenia rozhodnutie (ďalej len „rozhodnutie o rozdelení“), ktorým nariadila spoločnosti Schneider oddeliť sa od spoločnosti Legrand v lehote deviatich mesiacov, ktorá uplynula 5. novembra 2002.

45 V rozhodnutí o rozdelení sa zakázalo spoločnosti Schneider, aby sa oddelila len od určitých činností spoločnosti Legrand, stanovilo sa, že nadobúdateľ alebo nadobúdatelia spoločnosti Legrand podliehajú predchádzajúcemu schváleniu Komisiou, a zakázal sa akýkoľvek následný spätný prevod určitých činností spoločnosti Legrand na spoločnosť Schneider.

46 Podaniami, ktoré boli doručené 18. marca 2002, podala spoločnosť Schneider žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o rozdelení (vec T-77/02), žiadosť smerujúcu k tomu, aby sa o tejto žalobe rozhodlo v skrátenom súdnom konaní, ako aj návrh na odklad výkonu rozhodnutia o rozdelení (vec T-77/02 R).

47 Žiadosti o prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní sa vo veci T-77/02 vyhovelo rozhodnutím Súdu prvého stupňa, ktoré bolo účastníkom konania oznámené 25. marca 2002.

48 Dňa 5. apríla 2002 sa uskutočnilo neformálne stretnutie predsedu prvej komory a sudcu spravodajcu so zástupcami účastníkov konania vo veci T-310/01.

49 V dôsledku pojednávania o nariadení predbežného opatrenia, ktoré sa konalo 23. apríla 2002 vo veci T-77/02, predĺžila Komisia listom z 8. mája 2002, a to až do 5. februára 2003, lehotu stanovenú spoločnosti Schneider na to, aby sa oddelila od spoločnosti Legrand bez toho, aby to malo vplyv na uskutočnenie fáz procesu rozdelenia v priebehu predĺženej lehoty.

50 Dňa 3. mája 2002 Súd prvého stupňa (prvá komora) po vypočutí Komisie rozhodol vyhovieť návrhu spoločnosti Schneider, aby sa vo veci T-310/01 rozhodlo v skrátenom súdnom konaní, vzhľadom na to, že spoločnosť Schneider potvrdila, že zachová skrátenú verziu svojej žaloby, ktorú predložila 12. apríla 2002.

51 S ohľadom na predĺženie lehoty na rozdelenie, ktoré Komisia priznala vo svojom liste z 8. mája 2002, upustila spoločnosť Schneider listom, ktorý bol doručený 14. mája 2002, od svojho návrhu na odklad výkonu vo veci T-77/02 R.

52 Uznesením z 28. mája 2002 predseda Súdu prvého stupňa nariadil výmaz veci T-77/02 R a rozhodol, že o trovách konania o nariadení predbežného opatrenia sa rozhodne až po rozhodnutí o žalobe vo veci samej vo veci T-77/02.

53 Uznesením zo 6. júna 2002 predseda prvej komory Súdu prvého stupňa pripustil vo veciach T-310/01 a T-77/02 vstup spoločnosti Legrand, ústrednej podnikovej rady SA Legrand a Európskeho výboru skupiny Legrand ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov Komisie z dôvodu záujmu na rozhodnutí sporov, ktorý mala spoločnosť Legrand, ktorej situácia bola priamo dotknutá zachovaním alebo zrušením prijatých rozhodnutí.

54 Spoločnosť Schneider pripravila prevod spoločnosti Legrand, ktorý sa mal vykonať v prípade zamietnutia jej dvoch žalôb o neplatnosť, a na tento účel uzavrela 26. júla 2002 s konzorciom Wendel-KKR zmluvu o prevode, ktorá sa mala vykonať najneskôr 10. decembra 2002 a ktorá obsahovala ustanovenie umožňujúce spoločnosti Schneider až do 5. decembra 2002 vypovedať zmluvu o prevode v prípade, ak by bolo zrušené rozhodnutie o nezlučiteľnosti, a to za protihodnotu zaplatenia odškodného v súvislosti s výpoveďou.

55 Rozsudkom z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia (T-310/01, Zb. s. II-4071, ďalej len „rozsudok Schneider I“) Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie o zlučiteľnosti z dôvodu nesprávnej analýzy a nesprávneho posúdenia dopadu koncentrácie na vnútroštátne odvetvové trhy mimo Francúzska, ako aj z dôvodu porušenia práva na obhajobu, ktorým bola postihnutá analýza dopadu koncentrácie na francúzske odvetvové trhy a nápravných opatrení navrhovaných spoločnosťou Schneider.

56 O prvom bode rozsudok Schneider I konštatoval toto:

„256 … Komisia… precenila hospodársku silu nového subjektu na vnútroštátnych odvetvových trhoch uvedených v odôvodneniach č. 782 a 783 tým, že do svojej analýzy dopadu koncentrácie na tieto trhy zahrnula plnú škálu výrobkov, ktorá nevyjadruje skutočnú situáciu hospodárskej súťaže, ktorá bude na týchto trhoch existovať po koncentrácii…

257 Rovnaký záver je potrebné prijať s ohľadom na súbor ochranných známok subjektu, ktorý vznikol fúziou, ktorého jedinečnosť vyplýva aj z abstraktného zoskupenia ochranných známok vlastnených oznamujúcimi stranami na celom území EHP.

…

296 … Komisia tým, že odmietla započítať do podielov ABB a Siemens na trhu integrované predaje komponentov pre panelové rozvádzače elektriny uskutočnené týmito dvoma skupinami, podcenila hospodársku silu… dvoch významných konkurentov subjektu, ktorý vznikol fúziou, a naopak nadhodnotila silu tohto subjektu na francúzskom a talianskom trhu s komponentmi pre distribučné panelové rozvádzače elektriny, ako aj na dánskom, španielskom, francúzskom, talianskom a portugalskom trhu s komponentmi pre koncové panelové rozvádzače elektriny.

…

404 Súd prvého stupňa zastáva názor, že chyby, opomenutia a rozpory zistené vyššie v analýze vykonanej Komisiou, pokiaľ ide o dopad koncentrácie… sú nepochybne závažné.

405 Komisia tým, že sa oprela o skutočnosť, že činnosti subjektu, ktorý vznikol fúziou, sú rozšírené na celý EHP, zahrnula ukazovatele hospodárskej sily, ktoré sú cudzie vnútroštátnym odvetvovým trhom dotknutým koncentráciou, čo viedlo k neoprávnenému zveličeniu dopadu koncentrácie na tieto trhy.

406 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že žiadna zo skutkových okolností uvedených v Rozhodnutí neumožňuje zastávať názor, že navrhnutá transakcia by mohla vyvolať problémy hospodárskej súťaže na iných trhoch, než sú odvetvové trhy vo Francúzsku a v ďalších šiestich krajinách, ktoré sú v odôvodneniach č. 782 a 783 Rozhodnutia identifikované ako krajiny dotknuté koncentráciou.

407 Rozhodnutie predovšetkým neobsahuje žiadnu analýzu štruktúry hospodárskej súťaže na vnútroštátnych odvetvových trhoch, ktoré nie sú dotknuté spornou koncentráciou…

408 Z dôvodu medzier a rozporov, ktorými je postihnutá analýza štruktúr distribúcie, Komisia nemohla za podstatné súťažné výhody subjektu, ktorý vznikol fúziou, uznať ani jej údajný prednostný prístup k distribúcii, ktorý vyplýva z jej postavenia na všetkých trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia na úrovni distribúcie, ani neschopnosť veľkoobchodníkov vyvíjať konkurenčný tlak na nový subjekt.

409 Abstraktná povaha ukazovateľov hospodárskej sily vychádzajúcich z neprekonateľnej škály výrobkov a neporovnateľného súboru ochranných známok skupiny Schneider Legrand a skutočnosť, že tieto ukazovatele nemali vzťah k dotknutým vnútroštátnym odvetvovým trhom, viedli Komisiu k ešte ďalšiemu nadhodnoteniu dopadu koncentrácie… na vnútroštátne odvetvové trhy, ktoré sú koncentráciou dotknuté.

410 To isté platí na jednej strane pre odmietnutie Komisie zohľadniť integrované predaje uskutočnené ABB a Siemens na vnútroštátnych trhoch s komponentmi pre panelové rozvádzače elektriny, ktoré sú dotknuté koncentráciou, a na druhej strane pre medzery, ktorými je postihnutá najmä analýza dopadu tejto koncentrácie na dánske trhy s komponentmi pre koncové panelové rozvádzače a talianske trhy s komponentmi pre distribučné a koncové panelové rozvádzače.

411 Vyššie uvedené pochybenia v analýze a posúdení sú teda takej povahy, že zbavujú dôkaznej hodnoty hospodárske posúdenie dopadu koncentrácie…, na ktorom je spochybnené vyhlásenie o nezlučiteľnosti založené.

412 Bez ohľadu na rozsah medzier v rozhodnutí Komisie konštatujúcej nezlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom však tieto medzery nemôžu viesť k zrušeniu, ak a v rozsahu, v akom všetky ďalšie skutočnosti obsiahnuté v tomto rozhodnutí umožňujú Súdu prvého stupňa, aby považoval za preukázané, že vykonanie koncentrácie by v každom prípade viedlo k vytvoreniu alebo posilneniu dominantného postavenia, ktoré má za následok výrazné narušenie účinnej hospodárskej súťaže v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia…

413 V tejto súvislosti zistené chyby nemôžu samy osebe stačiť na spochybnenie výhrad, ktoré Komisia uviedla vo vzťahu ku každému z francúzskych odvetvových trhov vymenovaných v odôvodneniach č. 782 a 783.

414 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti poznamenáva, že spoločnosť Schneider vážne nespochybnila analýzu dopadu koncentrácie… na tieto trhy. Naopak, obmedzila sa na to, že Komisii vytýkala, že zovšeobecnila situáciu hospodárskej súťaže, ktorá existovala po koncentrácii na francúzskych trhoch, na ďalšie dotknuté vnútroštátne odvetvové trhy…

415 Vzhľadom na skutkové okolnosti obsiahnuté v Rozhodnutí skutočne nie je možné nepridať sa k záveru Komisie, podľa ktorého navrhovaná transakcia bude vytvárať alebo posilňovať na francúzskych trhoch, na ktorých mala každá z oboch oznamujúcich strán už veľmi významný vplyv, dominantné postavenie, ktorého následkom bude v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia… výrazné narušenie účinnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, alebo na jeho podstatnej časti…

416 Z Rozhodnutia totiž vyplýva, že skupina Schneider/Legrand vlastní na každom z dotknutých francúzskych trhov podiely na trhu, ktoré sú ukazovateľmi dominancie alebo posilneného dominantného postavenia, vzhľadom na slabú prítomnosť hlavných konkurentov subjektu, ktorý vznikol fúziou, a rozptýlenie ich podielov na trhu…

417 Komisia okrem toho uviedla…, a to bez toho, aby ju v tomto bode kritizovala spoločnosť Schneider, a ako okrem toho vyplýva… z Rozhodnutia, že ceny, ktoré veľkoobchodníci platia za elektrické zariadenia nízkeho napätia, boli vo

Francúzsku pred vykonaním koncentrácie v priemere citeľne vyššie než na ďalších dotknutých vnútroštátnych trhoch.

418 … je nepochybné, že rivalita medzi oznamujúcimi stranami sa veľmi silne prejavovala na odvetvových trhoch, ku ktorým sa vzťahujú výhrady, a že účinkom koncentrácie… by bolo odstránenie zásadného faktoru hospodárskej súťaže na týchto trhoch.

…

419 Hospodárska analýza, na ktorej sa zakladá Rozhodnutie, sa teda môže považovať za nedostatočnú len pre všetky dotknuté vnútroštátne odvetvové trhy okrem francúzskych trhov, pričom francúzske trhy nepochybne predstavujú podstatnú časť spoločného trhu v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia…“

57 Pokiaľ ide o porušenie práva spoločnosti Schneider na obhajobu, ktoré postihlo analýzu dopadu koncentrácie na francúzske odvetvové trhy a opravných opatrení navrhnutých žalobcom, bolo v rozsudku Schneider I uvedené toto:

„444 Komisia bola povinná… obzvlášť zreteľne upresniť problémy hospodárskej súťaže vyvolané navrhnutou transakciou, aby oznamujúcim stranám umožnila užitočne a v danej lehote predložiť návrhy na prevod aktív, ktoré by prípadne umožnili dosiahnuť zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom.

445 … zo znenia rozhodnutia nevyplýva, že by sa oznámenie o výhradách [z 3. augusta 2001] s dostatočnou jasnosťou a presnosťou zaoberalo posilnením postavenia spoločnosti Schneider voči francúzskym distribútorom elektrických zariadení nízkeho napätia, ktoré by nevyplývalo len z pripojenia predajov spoločnosti Legrand na trhoch s komponentmi panelových rozvádzačov elektriny, ale tiež z dominantného postavenia spoločnosti Legrand v segmentoch ultra-terminálnych elektrických zariadení. Je potrebné predovšetkým poznamenať, že všeobecný záver oznámenia o výhradách vymenúva rôzne vnútroštátne odvetvové trhy dotknuté koncentráciou… bez toho, aby sa preukázalo, že by postavenie jednej z oboch oznamujúcich strán na danom trhu výrobkov akokoľvek podporovalo postavenie druhej strany na inom odvetvovom trhu.

…

453 … oznámenie o výhradách spoločnosti Schneider neumožnilo, aby v celom rozsahu zhodnotila problémy hospodárskej súťaže, ktoré Komisia z dôvodu koncentrácie identifikovala… na francúzskom trhu s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia na úrovni distribúcie.

454 Z toho vyplýva, že právo spoločnosti Schneider na obhajobu bolo vo viacerých ohľadoch porušené.

455 Spoločnosť Schneider bola najskôr zbavená možnosti účinne vecne spochybniť tvrdenie Komisie spočívajúce v tom, že vo Francúzsku bolo na úrovni distribúcie posilnené dominantné postavenie spoločnosti Schneider v odvetví komponentov pre distribučné a koncové panelové rozvádzače z dôvodu dominantného postavenia spoločnosti Legrand v odvetví ultra-terminálnych zariadení.

456 Spoločnosť Schneider teda nemala príležitosť účinne predložiť v tomto smere svoje pripomienky, a to ani vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách, ani počas pojednávania 21. augusta 2001.

457 Ak by to tak nebolo, Komisia by mohla svoje stanovisko zmeniť, alebo naopak posilniť preukazovanie svojho tvrdenia novými skutočnosťami, takže Rozhodnutie mohlo byť v každom prípade rozdielne.

458 Ďalej sa musí vychádzať z toho, že spoločnosť Schneider nemala príležitosť účinne a v primeranej lehote predložiť návrhy na prevod aktív v dostatočnom rozsahu, ktorý by jej umožnil vyriešiť problémy hospodárskej súťaže, ktoré Komisia identifikovala na relevantných francúzskych odvetvových trhoch.

459 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uvádza, že spoločnosť Schneider na pojednávaní zdôraznila, že skutočne nemohla včas navrhnúť opatrenia na nápravu problémov hospodárskej súťaže, z dôvodu ktorých nenapadla Rozhodnutie.

460 Spoločnosť Schneider tak mohla byť nepriamo zbavená možnosti získať súhlas, ktorý by Komisia mohla udeliť navrhovaným nápravným opatreniam, ak by oznamujúce strany mali možnosť v primeranej lehote predložiť návrhy na oddelenie v rozsahu, aký by stačil na vyriešenie všetkých problémov hospodárskej súťaže, ktoré Komisia identifikovala na úrovni distribúcie vo Francúzsku.

461 Dopad týchto nezrovnalostí je o to závažnejší, že nápravné opatrenia, ako Komisia opakovane uviedla na pojednávaní, predstavujú jediný spôsob, ako

zabrániť vyhláseniu nezlučiteľnosti koncentrácie spadajúcej pod článok 2 ods. 3 nariadenia.

462 Keďže Rozhodnutie je v dôsledku toho postihnuté porušením práva na obhajobu, je potrebné tento žalobný dôvod prijať.

463 Rozhodnutie musí byť za týchto podmienok zrušené bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ďalších žalobných dôvodov a tvrdeniach vyjadrených spoločnosťou Schneider na podporu jej žaloby, ktoré smerujú najmä proti posúdeniu zo strany Komisie návrhov na prevod aktív predložených spoločnosťou Schneider na dosiahnutie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

464 Podľa článku 233 ES je totiž Komisia povinná urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovela tomuto zrušujúcemu rozsudku.

465 Tieto opatrenia na vykonanie rozsudku musia rešpektovať dôvody, ktoré sú nevyhnutnou oporou výroku rozsudku (pozri rozsudok Súdneho dvora z 26. apríla 1988, Asteris a i./Komisia, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, Zb. s. 2181, bod 27). Relevantné dôvody tohto rozsudku najmä vyžadujú, v prípade, že bude znovu začaté preskúmanie zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie, že spoločnosť Schneider bude schopná vo vzťahu k dotknutým vnútroštátnym odvetvovým trhom, pre ktoré nebola týmto rozsudkom zrušená ekonomická analýza obsiahnutá v Rozhodnutí, a to francúzskym odvetvovým trhom, užitočne uplatniť svoju obranu a prípadne navrhnúť nápravné opatrenia odpovedajúce na výhrady, ktoré Komisia prijala a už skôr upresnila.“

58 Rozsudkom z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia (T-77/02, Zb. s. II-4201, ďalej len „rozsudok Schneider II“), Súd prvého stupňa následne zrušil rozhodnutie o rozdelení z dôvodu, že predstavovalo vykonávacie opatrenie zrušeného rozhodnutia o nezlučiteľnosti, a to bez toho, aby bolo potrebné skúmať iné žalobné dôvody týkajúce sa protiprávnosti, ktoré boli nezávisle vznesené proti rozhodnutiu o rozdelení.

59 Komisia nepodala odvolania proti rozsudkom Schneider I a Schneider II, ktoré teda nadobudli právoplatnosť rozhodnutej veci.

60 Listom z 29. októbra 2002 spoločnosť Schneider zdôraznila význam a vážne finančné dôsledky procesných lehôt a potvrdila, že jej nápravné opatrenia pre Francúzsko z 24. septembra 2001 môžu slúžiť ako dočasný základ pre opätovné preskúmanie zlučiteľnosti koncentrácie, kým nebudú sformulované prípadné výhrady.

61 Komisia uverejnila v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 15. novembra 2002 (Ú. v. ES C 279, 2002, s. 22) oznámenie o opätovnom začatí preskúmania koncentrácie, v ktorom bolo upresnené, že podľa článku 10 ods. 5 nariadenia začnú lehoty na preskúmanie plynúť od 23. októbra 2002, teda od dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia rozsudku Schneider I. Komisia dodala, že na základe prvej analýzy fázy I a bez toho, aby tým bolo dotknuté jej konečné rozhodnutie, môže koncentrácia spadať pod nariadenie a vyzvala dotknuté tretie osoby, aby jej poslali svoje prípadné pripomienky.

62 Oznámením o výhradách z 13. novembra 2002 Komisia informovala spoločnosť Schneider, že koncentrácia môže narušiť hospodársku súťaž na francúzskych odvetvových trhoch z dôvodu významného prekrývania podielov na trhu spoločností Schneider a Legrand, ukončenia ich tradičného súťaženia, významu ochranných známok vlastnených subjektom Schneider-Legrand, moci tohto subjektu nad veľkoobchodníkmi a neschopnosti akéhokoľvek iného konkurenta nahradiť konkurenčný tlak, aký vykonávala spoločnosť Legrand pred koncentráciou.

63 Komisia najmä uviedla:

„Koncentrácia teda vedie na každom z dotknutých trhov, na ktorých mala jedna alebo druhá strana pred koncentráciou dominantné postavenie, k odstráneniu bezprostredného konkurenta, ktorý mal ako jediný možnosť vykonávať konkurenčné tlaky voči dominantnému podniku, keďže mal oporu v podnikoch s veľmi silným postavením v rámci tej istej skupiny v iných segmentoch toho istého odvetvia, najmä pokiaľ ide o známosť jeho ochranných známok a obchodné vzťahy s veľkoobchodníkmi."

64 Dňa 14. novembra 2002 spoločnosť Schneider navrhla Komisii nápravné opatrenia s cieľom odstrániť prekrývania činností medzi spoločnosťami Schneider a Legrand na dotknutých francúzskych odvetvových trhoch.

65 Listom z 25. novembra 2002 oznámila spoločnosť Schneider Komisii, že argumenty vznesené v oznámení o výhradách z 13. novembra 2002 majú v prípade nepreskúmania účinkov koncentrácie na jednotlivých trhoch aj naďalej neurčitú povahu a dosah a vylučujú preukázanie existencie protisúťažného účinku na dotknuté trhy a že všeobecné úvahy Komisie boli popreté aktuálnou situáciou.

66 Listom z 29. novembra 2002 Komisia informovala spoločnosť Schneider, že nápravné opatrenia, ktoré postupne predložila, nestačia na odstránenie všetkých obmedzení hospodárskej súťaže, ktoré vyplývajú z koncentrácie, a to z dôvodu pretrvávajúcich pochybností, pokiaľ ide o uskutočniteľnosť a samostatnosť prevádzaných činností a nespôsobilosť navrhovaných opatrení vytvoriť protiváhu sily subjektu Schneider/Legrand.

67 Rozsudkom z 29. novembra 2002 Cour d'appel de Versailles (Odvolací súd vo Versailles) (Francúzsko), predbežne rozhodol, že návrhy nápravných opatrení spoločnosti Schneider neboli predložené na predchádzajúce schválenie prezidentovi spoločnosti Legrand, čím sa porušil vyššie uvedený list z 12. januára 2001, a v dôsledku toho nariadil spoločnosti Schneider, aby vzala späť „návrhy na zrušenie investícií týkajúcich sa aktív spoločnosti Legrand, ktoré táto spoločnosť neschválila".

68 Listom z 2. decembra 2002 spoločnosť Schneider vytýkala Komisii, že spochybnila uskutočniteľnosť jej nápravných opatrení a ich schopnosť zaručiť zachovanie konkurenčného prostredia na dotknutých francúzskych trhoch, a vyhlásila, že vo veľmi pokročilom štádiu konania nie je pokračovanie v diskusiách z dôvodu stanoviska Komisie realistické. S cieľom ukončiť viac než ročnú neistotu oznámila teda spoločnosť Schneider Komisii svoje rozhodnutie predať spoločnosť Legrand konzorciu Wendel-KKR.

69 Spoločnosť Schneider potvrdila Komisii faxom z 3. decembra 2002 svoje rozhodnutie a upresnila, že v súlade s ustanoveniami zmluvy o prevode z 26. júla 2002 predaj spoločnosti Legrand Wendel-KKR neznamená už žiadnu iniciatívu z jej strany a mal by sa uskutočniť 10. decembra 2002.

70 Rozhodnutím zo 4. decembra 2002 začala Komisia fázu II preskúmania koncentrácie, pričom dospela k záveru, že nápravné opatrenia, ktoré navrhla spoločnosť Schneider, neumožňovali v štádiu vyšetrovania vyvrátiť pretrvávajúce vážne pochybnosti o zlučiteľnosti koncentrácie s ohľadom na jej účinky na francúzske odvetvové trhy identifikované v odôvodneniach č. 782 a 783 rozhodnutia o nezlučiteľnosti.

71 Komisia najmä uviedla, že činnosti navrhnuté na prevod sa týkali aktív spoločnosti Legrand a javili sa tak v rozpore s rozsudkom, ktorý vyhlásil Cour d'appel de Versailles, a subsidiárne zamietla navrhované opatrenia z dôvodov týkajúcich sa životaschopnosti a samostatnosti dotknutých subjektov.

72 Dňa 10. decembra 2002 previedla spoločnosť Schneider svoje podiely v spoločnosti Legrand na konzorcium Wendel-KKR a nasledujúci deň o tom informovala služby Komisie.

73 Listom z 13. decembra 2002 informovala Komisia spoločnosť Schneider o ukončení konania o preskúmaní z dôvodu bezpredmetnosti, keďže spoločnosť Schneider už nekontrolovala spoločnosť Legrand.

74 Dňa 10. februára 2003 podala spoločnosť Schneider žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o začatí fázy II zo 4. decembra 2002 a rozhodnutiu o ukončení z 13. decembra 2002 (vec T-48/03).

75 Uzneseniami z 29. októbra 2004, Schneider Electric/Komisia (T-310/01 DEP a T-77/02 DEP, neuverejnené v Zbierke), Súd prvého stupňa vymeral sumu trov konania, ktoré mala Komisia nahradiť spoločnosti Schneider, vo výške 419 595,32 eura vo veci T-310/01, a vo výške 426 275,06 eura vo veciach T-77/02 a T-77/02 R.

76 Uznesením z 31. januára 2006, Schneider Electric/Komisia (T-48/03, Zb. s. II-111), Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť vo veci T-48/03 ako neprípustnú z dôvodu, že kritizované rozhodnutia o začatí fázy II a o ukončení nepredstavujú akty spôsobujúce ujmu spoločnosti Schneider.

77 Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 12. apríla 2006 podala spoločnosť Schneider proti tomuto uzneseniu odvolanie.

78 Toto odvolanie bolo zamietnuté uznesením Súdneho dvora z 9. marca 2007 (Schneider Electric/Komisia,C-188/06 P, Zb. s. I-35). V bode 48 tohto uznesenia Súdny dvor uviedol, že Komisia tým, že sa rozhodla pre opätovné začatie fázy I konania o preskúmaní koncentrácie, zamýšľala vyvodiť dôsledky z rozsudku Schneider I, a prijala tak všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že nedôjde k prípadnému porušeniu práva spoločnosti Schneider na obhajobu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

79 Spoločnosť Schneider návrhom podaným 10. októbra podala túto žalobu o náhradu škody.

80 Rozhodnutím z 2. decembra 2003 predseda Súdu prvého stupňa pridelil vec štvrtej komore.

81 Dňa 11. decembra 2003 prijal Súd prvého stupňa (štvrtá komora) opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, ktorým sa rozsah konania obmedzuje na zásadu vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva a na metódu ohodnotenia škody.

82 Uznesením z 20. apríla 2004 a zo 6. decembra 2004 sa vyhovelo návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali Spolková republika Nemecko a Francúzska republika, a to v prípade prvej z nich na podporu žalobných návrhov Komisie a v prípade druhej z nich na podporu žalobných návrhov spoločnosti Schneider.

83 Na návrh Komisie Súd prvého stupňa 13. októbra 2004 rozhodol o postúpení veci štvrtej rozšírenej komore.

84 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania a položiť hlavným účastníkom konania písomné otázky, na ktoré odpovedali v stanovených lehotách.

85 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 25. apríla 2007.

86 Spoločnosť Schneider, ktorú v konaní podporuje Francúzska republika, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zaviazal Spoločenstvo, aby jej zaplatilo sumu 1 663 734 716,76 eura, s výhradou zníženia o nahraditeľné trovy konania stanovené uzneseniami o určení výšky trov konania, ktoré boli vydané vo veciach T-310/01 DEP a T-77/02 DEP, a zvýšenia z dôvodu na jednej strane úrokov splatných od 4. decembra 2002 až do úplného zaplatenia, v ročnej sadzbe 4 %, a na druhej strane sumy dane, ktorú bude spoločnosť Schneider dlhovať v okamihu jej výberu zo sumy priznanej náhrady škody,

— subsidiárne:

— vyhlásil, že žaloba je prípustná,

— určil mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva,

— stanovil postup, ktorý je potrebné dodržiavať na určenie výšky nahraditeľnej škody, ktorú spoločnosť Schneider skutočne utrpela,

— v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

87 Komisia, ktorú v konaní podporuje Spolková republika Nemecko, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol žalobu ako čiastočne neprípustnú a zamietol ju ako nedôvodnú v celom rozsahu,

— zaviazal spoločnosť Schneider na náhradu trov konania.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

88 Komisia bez toho, aby vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 rokovacieho poriadku, na svoju obhajobu uvádza, že vysvetlenie určitých tvrdení spoločnosti Schneider obsahuje všeobecné odkazy na žalobné dôvody uvedené na podporu jej troch žalôb o neplatnosť T-310/01, T-77/02 a T-48/03, ktoré sa vo svojom predmete

alebo názve odlišujú od argumentácie prejednávanej žaloby o náhradu škody. Takéto všeobecné odkazy nespĺňajú požiadavky článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

89 Komisia sa tak obmedzuje na spochybnenie dôvodnosti samotnej argumentácie uvedenej v žalobe a v dôsledku toho sa nedomnieva, že je povinná odpovedať na argumentáciu uvedenú na podporu žalobných dôvodov smerujúcich k zrušeniu, ktoré sú vyjadrené v troch žalobách o neplatnosť, pretože nie je prevzatá v tejto žalobe, ale len spomenutá v odkaze.

90 Komisia okrem toho zdôrazňuje, že v žalobe nebolo vyvinuté žiadne úsilie na určenie, odôvodnenie a kvalifikovanie povahy údajnej súvislosti medzi správaním, ktoré sa jej vytýka, a každou uvádzanou škodou.

91 Spoločnosť Schneider v podstate odpovedá, že celá argumentácia, ktorú uviedla v žalobe, spĺňa podmienky prípustnosti, ktoré sú stanovené uplatniteľnými procesnými ustanoveniami a objasnené v judikatúre.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

92 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu uplatní na konanie pred Súdom prvého stupňa, a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každá žaloba obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.

93 Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné nato, aby umožnili žalovanému pripraviť si obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, a to prípadne aj bez ďalších podporných informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa žaloba zakladá, vyplývali prinajmenšom stručne, ale súdržným a pochopiteľným spôsobom zo samotného textu žaloby (uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. júla 2005, Internationaler Hilfsfonds/Komisia,T-294/04, Zb. s II-2719, bod 23).

94 Na splnenie týchto požiadaviek musí žaloba o náhradu škody, ktorú spôsobila inštitúcia Spoločenstva, obsahovať skutočnosti, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že existuje príčinná súvislosť medzi konaním a škodou, ktorú, ako tvrdí, utrpel, ako aj povahu a rozsah tejto škody (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. januára 2002, Biret a Cie/Rada, T-210/00, Zb. s. II-47, bod 34, potvrdený na základe odvolania rozsudkom Súdneho dvora z 30. septembra 2003, Biret a Cie/Rada, C-94/02 P, Zb. s. I-10565).

95 V prejednávanej veci sa bez ohľadu na ich význam a počet musia odkazy v žalobe na argumentáciu, ktorá bola uvedená na podporu žalobných dôvodov smerujúcich k zrušeniu v žalobách T-310/01, T-77/02 a T-48/03, považovať len za rozšírenie opisu protiprávností v žalobe, ktorými má byť postihnuté konanie vytýkané Komisii, pričom formálnu prípustnosť tohto vysvetlenia Komisia nespochybňuje.

96 S ohľadom na totožnosť účastníkov konania a právneho základu, teda protiprávností, ktorými má byť postihnutá činnosť Komisie, ktorá existuje medzi tromi žalobami o neplatnosť a touto žalobou o náhradu škody, je potrebné uznať prípustnosť odkazov vykonaných v argumentácii žaloby, ktorá je sama osebe prípustná, na vysvetlenie žalobných dôvodov uvedených na podporu troch žalôb o neplatnosť.

97 Je potrebné zamietnuť aj argumentáciu Komisie týkajúcu sa neprípustnosti žaloby v rozsahu, v akom platne nevysvetlila údajnú príčinnú súvislosť medzi utrpenou škodou a konaním vytýkaným Komisii.

98 Súdu prvého stupňa sa totiž zdá, že vysvetlenie príčinnej súvislosti obsiahnuté v žalobe zodpovedá minimálnym požiadavkám formálnej prípustnosti, ktoré od žalôb vyžadujú tak ustanovenia právnych predpisov, ako aj judikatúra. Spoločnosť Schneider sa totiž vyjadrila dostatočne jasne a presne na to, aby Komisii umožnila predložiť svoju obhajobu a Súdu prvého stupňa vyjadriť sa užitočne k uvedeným návrhom na náhradu škody, keď tvrdila, že dve protiprávnosti, ktorými je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, jej priamo spôsobili škodu a že celkové správanie prijaté Komisiou v priebehu konania o preskúmaní koncentrácie zabránilo žalobcovi znížiť túto škodu pod sumu požadovanej náhrady škody.

99 Je teda potrebné odmietnuť pripomienky, ktoré v tejto súvislosti predložila Komisia, a vyhlásiť za prípustnú tak túto žalobu o náhradu škody, ako aj všetky tvrdenia uvedené na jej podporu.

O veci samej

Všeobecná argumentácia účastníkov konania

100 Spoločnosť Schneider tvrdí, že dve protiprávnosti konštatované v rozhodnutí o nezlučiteľnosti v rozsudku Schneider I, a to na jednej strane nedostatky v analýze, ktorú vykonala Komisia, týkajúcej sa dopadu koncentrácie na vnútroštátne odvetvové trhy mimo Francúzska, a na druhej strane porušenie práva žalobcu na obhajobu, ktoré vyplýva z toho, že v oznámení o výhradách z 3. augusta 2001 nebola

dostatočne zrozumiteľne vyjadrená námietka vychádzajúca zo skutočnosti, že na francúzskych trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia na úrovni veľkoobchodnej distribúcie sa dominantné postavenie spoločnosti Legrand v segmentoch ultra-terminálnych zariadení opiera o dominantné postavenie spoločnosti Schneider v odvetví komponentov pre koncové a distribučné panelové rozvádzače, predstavujú dve dostatočne závažné porušenia právnych pravidiel, ktoré priznávajú práva jednotlivcom.

101 K vykonaniu koncentrácie nemohlo dôjsť len z dôvodu protiprávneho konania Komisie. Z toho vyplýva, že priamym následkom dvoch závažných protiprávností, ktorými je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, bolo najskôr zníženie hodnoty aktív žalobcu, ktoré vzniklo po prvé účtovnou stratou zaznamenanou na aktívach spoločnosti Legrand, po druhé ušlým ziskom vyplývajúcim z nemožnosti uskutočniť synergie očakávané od koncentrácie a z následného zániku priemyselnej stratégie skupiny, a nakoniec po tretie veľmi negatívnym dopadom na povesť žalobcu.

102 Rozhodnutie o nezlučiteľnosti ďalej spoločnosť Schneider priamo prinútilo vynaložiť na jednej strane náklady spojené s odmenami mandatára *ad hoc*, ktoré vznikli v rámci správneho konania o rozdelení spoločností Schneider a Legrand, a s opätovným preskúmaním koncentrácie, ktoré sa uskutočnilo po vyhlásení rozsudkov Schneider I a Schneider II, a na druhej strane náklady vzťahujúce sa na žaloby vo veciach T-310/01, T-77/02 a T-77/02 R, ktoré boli podané na Súd prvého stupňa, s odpočítaním sumy nahraditeľných trov konania, ktoré už boli spoločnosti Schneider priznané dvomi vyššie uvedenými uzneseniami o určení výšky trov konania z 29. októbra 2004, Schneider Electric/Komisia (T-310/01 DEP a T-77/02 DEP).

103 Nepriateľské konanie, ktoré Komisia prejavila voči spoločnosti Schneider v priebehu konania o preskúmaní koncentrácie, pokračovalo a zhoršilo sa po prijatí rozhodnutia o nezlučiteľnosti, čo síce nespôsobilo pôvodnú škodu, ale prispelo k jej konečnému rozsahu.

104 Komisia totiž svojím prístupom na jednej strane zvýšila škodu pôvodne utrpenú v dôsledku rozhodnutia o nezlučiteľnosti, a na druhej strane spôsobila žalobcovi dodatočné škody vo forme určitých poplatkov, ktoré musel vynaložiť od 10. októbra 2001.

105 Po prvé, Komisia od začiatku konania o preskúmaní koncentrácie nezaobchádzala so spoločnosťou Schneider čestne, a potom po rozhodnutí o nezlučiteľnosti porušila právo žalobcu byť vypočutý nestranným orgánom, pričom závažne porušila výlučnú kontrolnú právomoc, ktorú nariadenie inštitúcii vyhradzuje. V priebehu opätovného preskúmania koncentrácie Komisia nesplnila povinnosti vyplývajúce z rozsudku Schneider I v dobrej viere, opätovne porušila právo žalobcu na obhajobu a nakoniec vykonala nesprávnu, nespravodlivú a diskriminačnú analýzu jeho nápravných opatrení.

106 Po druhé, nekompromisnosť, ktorú Komisia prejavila pri určení podmienok a lehoty na rozdelenie spoločností Schneider a Legrand, viedla spoločnosť Schneider k vynaloženiu rôznych nákladov za odmeny za právne, bankové a daňové poradenstvo na účely preskúmania rôznych možných spôsobov rozdelenia. Nakoniec Komisia tým, že využila napätie, ktoré vzniklo medzi spoločnosťami Schneider a Legrand po prijatí rozhodnutia o nezlučiteľnosti, doviedla spoločnosť Legrand k tomu, že v novembri 2002 podala vo Francúzsku žalobu proti spoločnosti Schneider, a potom namietala rozhodnutie vnútroštátneho súdu proti snahám žalobcu dosiahnuť konštatovanie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom. Z toho vyplynuli nové výdaje, ktoré spoločnosti Schneider nemali nikdy vzniknúť.

107 Komisia v podstate odpovedá, že žiadne z dvoch protiprávností, ktoré boli konštatované v rozsudku Schneider I v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, neboli dostatočne závažné, aby mohli predstavovať chybu, ktorá by viedla k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva voči spoločnosti Schneider.

108 Ďalšie údajné protiprávne konania nie sú nijako preukázané a v každom prípade sa nejavia ako dostatočne závažné porušenia práva Spoločenstva, ktoré môžu predstavovať chybu, ktorá vedie k vzniku zodpovednosti Spoločenstva.

109 Pokiaľ ide o výšku jej škody, spoločnosť Schneider tvrdí, že strata hodnoty zaznamenaná na jej aktívach dosiahla ku dňu prijatia protiprávneho rozhodnutia o nezlučiteľnosti, teda 10. októbra 2001, sumu medzi 2,483 a 3,326 miliardami eur. Táto škoda sa následne menila, až sa nakoniec ustálila na sume 1 663 734 716,76 eur, ktorá zahŕňa náklady spôsobené žalobcovi celým protiprávnym konaním Komisie.

110 Rozhodnutie o nezlučiteľnosti spôsobilo spoločnosti Schneider stratu hodnoty aktív medzi dňom oznámenia ponuky na výmenu akcií spoločnosti Legrand v januári 2001 a dňom vykonania zmluvy o prevode v decembri 2002. Táto strata zahŕňala účtovnú stratu zistenú na aktívach spoločnosti Legrand, ušlý zisk z dôvodu nemožnosti uskutočniť synergie očakávané od koncentrácie, následný zásah do priemyselnej stratégie spoločnosti Schneider a zhoršenie povesti.

111 Komisia odpovedá, že sa nepreukázala žiadna škoda. V tejto súvislosti spochybňuje tak skutočnú a určitú povahu údajného znehodnotenia aktív, ako aj metódu navrhnutú spoločnosťou Schneider na ohodnotenie tejto škody. Okrem toho bolo vecou žalobcu, aby po prijatí rozhodnutia o nezlučiteľnosti nevynakladal príliš vysoké náklady na odmeny za poradenstvo. Komisia si vyhradzuje právo podrobne analyzovať faktúry predložené na podporu týchto žiadostí a možnosť doplniť a prispôsobiť metódu ohodnotenia škody.

112 V každom prípade Komisia popiera existenciu príčinnej súvislosti medzi konaniami, ktoré sa jej vytýkajú, a rôznymi uvádzanými škodami. V tejto súvislosti Komisia zdôrazňuje veľmi hypotetickú povahu tvrdenia spoločnosti Schneider, podľa ktorého by pri neexistencii protiprávností vytýkaných Komisii bola koncentrácia povolená a uskutočnená.

Úvodné úvahy Súdu prvého stupňa

113 Na úvod je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES za protiprávne konanie jeho inštitúcií je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného inštitúciám, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a údajnou škodou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, Beamglow/Parlament a i.,T-383/00, Zb. s. II-5459, bod 95).

114 V prípade, ak sa ako v prejednávanej veci uplatňuje ako základ žaloby o náhradu škody protiprávnosť právneho aktu, musí táto protiprávnosť nato, aby viedla k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, predstavovať dostatočne závažné porušenie právneho pravidla, ktorého cieľom je priznanie práv jednotlivcom.

115 Rozhodujúcim kritériom v tejto súvislosti je kritérium zjavného a závažného prekročenia hraníc stanovených pre voľnú úvahu inštitúcie Spoločenstva [rozsudok Súdneho dvora z 19. apríla 2007, Holcim (Deutschland)/Komisia, C-282/05 P, Zb. s. I-2941, bod 47].

116 Režim mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva dotvorený Súdnym dvorom okrem iného zohľadňuje zložitosť situácií, ktoré bolo potrebné upraviť, ťažkosti uplatňovania alebo výkladu textov, a osobitne mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje autor napadnutého aktu [rozsudok Holcim (Deutschland)/Komisia, bod 50].

117 Ak napadnutá inštitúcia disponuje iba značne obmedzenou, či dokonca nedisponuje žiadnou mierou voľnej úvahy, môže na preukázanie dostatočne závažného porušenia práva Spoločenstva stačiť samotné porušenie práva Spoločenstva [rozsudok Holcim (Deutschland)/Komisia, bod 47].

118 To isté platí, ak žalovaná inštitúcia porušila všeobecnú povinnosť náležitej starostlivosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 1990, Grifoni/ESAE, C-308/87, Zb. s. I-1203, body 13 a 14) alebo nesprávne uplatnila relevantné hmotné alebo procesné normy (rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1967, Kampffmeyer a i./Komisia, 5/66, 7/66 a 13/66 až 24/66, Zb. s. 317, 339 a 340).

119 Okrem toho, účastníkovi konania, ktorý namieta zodpovednosť Spoločenstva, prislúcha predložiť relevantné dôkazy o existencii alebo rozsahu škody, ktorú uplatňuje, a preukázať, že medzi touto škodou a predmetným konaním napadnutej inštitúcie existuje dostatočne jasná príčinná súvislosť (rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier Frères a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21; rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. októbra 2000, Fresh Marine/Komisia, T-178/98, Zb. s. II-3331, bod 118, potvrdený na základe odvolania rozsudkom z 10. júla 2003, Komisia/Fresh Marine, C-472/00 P, Zb. s. I-7541).

120 Pokiaľ nie je jedna z troch podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva splnená, musia sa nároky na náhradu škody zamietnuť, a to bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie dve podmienky (rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia,C-146/91, Zb. s. I-4199, bod 81, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia,T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37), pričom súd Spoločenstva nie je okrem toho povinný sledovať určité poradie preskúmania (rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia,C-257/98 P, Zb. s. I-5251, bod 13).

121 V tomto rámci Komisia tvrdí, že pokiaľ by vznikla finančná zodpovednosť za takých okolností, o aké ide v prejednávanej veci, narušila by sa tým jej schopnosť plne vykonávať funkciu regulátora hospodárskej súťaže, ktorú jej zveruje Zmluva ES, a to z dôvodu brzdiaceho účinku, ktorý by riziko, že bude musieť znášať škody, ktoré uplatňujú dotknuté podniky, mohlo mať na preskúmanie koncentrácie podnikov.

122 Je potrebné pripustiť, že k takémuto účinku, ktorý je v rozpore so všeobecným záujmom Spoločenstva, môže dôjsť, ak by sa pojem dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva chápal tak, že zahŕňa všetky chyby a nedostatky, ktoré aj keď vykazujú určitý stupeň závažnosti, nie sú svojou povahou alebo rozsahom cudzie bežnému konaniu inštitúcie poverenej dohľadom nad uplatňovaním pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré sú zložité, chúlostivé a pri ktorých sa ponecháva široký priestor pre výklad.

123 Porušenie právnej povinnosti, ktoré, aj keď je poľutovaniahodné, možno vysvetliť objektívnymi nárokmi, ktoré zaťažujú inštitúcie a jej zamestnancov v dôsledku ustanovení upravujúcich preskúmanie koncentrácií, teda nemôže zakladať závažné porušenie práva Spoločenstva na účely vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

124 Naopak, právo na náhradu škody vyplývajúce z konania inštitúcie vzniká, ak sa toto konanie prejaví aktom, ktorý je zjavne v rozpore s právnym pravidlom a vážne poškodzuje záujmy tretích osôb, a nemôže byť odôvodnené ani vysvetlené osobitnými obmedzeniami, ktorým objektívne podlieha služba v rámci bežného fungovania.

125 Takáto definícia prahu vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva môže chrániť voľnú úvahu, ktorú musí vo všeobecnom záujme používať regulátor Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže tak vo svojich účelných rozhodnutiach, ako aj pri ním uskutočňovanom výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení primárneho a sekundárneho práva Spoločenstva, a to bez toho, aby tretie osoby znášali dôsledky závažných a neospravedlniteľných porušení povinností.

126 Pred zvážením aspektov celkového správania inštitúcie v priebehu konania o preskúmaní koncentrácie, ktoré môžu zvýšiť škodu, je potrebné práve na základe týchto zásad preskúmať, či sa Komisia dopustila dostatočne závažného porušenia právnych pravidiel, ktoré priznávajú práva jednotlivcom, tým, že prijala rozhodnutie o nezlučiteľnosti, ktoré bolo zrušené rozsudkom Schneider I.

O protiprávnostiach, ktorými je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti

O nedostatkoch zistených v analýze dopadu koncentrácie

— Tvrdenia účastníkov konania

127 Spoločnosť Schneider tvrdí, že pochybenie, opomenutie a rozpory zistené rozsudkom Schneider I v rozhodnutí o nezlučiteľnosti na úrovni posúdenia dopadu koncentrácie

na vnútroštátne odvetvové trhy mimo Francúzska, predstavujú dostatočne závažné protiprávnosti, ktoré nemožno odôvodniť ani zložitosťou preskúmania koncentrácie, ani prípadnými časovými obmedzeniami, s prihliadnutím na prerušenie lehoty štyroch mesiacov, ktorá bola Komisii stanovená na účely rozhodnutia o zlučiteľnosti koncentrácie.

128 Komisia odpovedá, že keďže sa nepreukázalo zjavné a závažné prekročenie medzí, ktoré sú stanovené pre jej širokú mieru voľnej úvahy, tieto protiprávnosti nie sú dostatočne závažné s ohľadom na zložitosť skúmaných situácií, povahu analýz trhov v budúcnosti a požiadavku rýchleho kontrolného konania. V každom prípade Súd prvého stupňa v bode 412 rozsudku Schneider I upresnil, že pochybenia, ktorých sa dopustila, nemôžu viesť k zrušeniu rozhodnutia o nezlučiteľnosti.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

129 V zásade nemožno vylúčiť, že zjavné a závažné vady, ktorými je dotknutá hospodárska analýza tvoriaca základ rozhodnutí prijatých na základe politiky hospodárskej súťaže, môžu predstavovať porušenia právneho pravidla, ktoré sú dostatočne závažné na to, aby viedli k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

130 Takéto určenie však najskôr vyžaduje overiť, či je cieľom pravidla porušeného chybnou analýzou priznanie práv jednotlivcom. Aj keď však niektoré zásady a pravidlá, s ktorými musí byť analýza hospodárskej súťaže v súlade, majú skutočne povahu pravidiel určených na priznanie práv jednotlivcom, takúto povahu nemožno *a priori* priznať všetkým normám primárneho alebo sekundárneho práva alebo normám vychádzajúcim z judikatúry, ktoré musí Komisia dodržiavať pri svojich hospodárskych posúdeniach.

131 Je ďalej potrebné zohľadniť, že hospodárske analýzy, ktoré sú nevyhnutné na kvalifikáciu situácie alebo transakcie podľa práva hospodárskej súťaže, sú všeobecne tak z hľadiska skutkových zistení, ako aj z hľadiska úvah vypracovaných na základe ich opisu skutkového stavu komplexné a zložité intelektuálne formulácie, ktoré môžu vzhľadom na lehoty, ktorým inštitúcia podlieha, vykazovať určité nedostatky, ako sú odhady, nesúdržnosti alebo dokonca určité opomenutia. To platí o to viac, ak, ako je to v prípade preskúmavania koncentrácií, analýza obsahuje prvok budúceho vývoja. Závažnosť nedostatočnej dokumentácie alebo logiky nemusí za týchto podmienok vždy predstavovať okolnosť postačujúcu na vznik zodpovednosti Spoločenstva.

132 Nakoniec je potrebné pripomenúť, že Komisia disponuje voľnou úvahou na účely udržiavania kontroly politiky hospodárskej súťaže Spoločenstva, čo znamená, že od nej nemožno očakávať úplne stálu a nemennú prax pri vykonávaní relevantných pravidiel, a súčasne, že má určitú voľnosť vo výbere ekonometrických nástrojov, ktorými disponuje, ako aj pri výbere hľadísk vhodných pre štúdium daného javu (pozri napríklad pre definíciu relevantného trhu rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 2003, British Airways/Komisia, T-219/99, Zb. s. II-5917, bod 89 a nasl., potvrdený na základe odvolania rozsudkom Súdneho dvora z 15. marca 2007, British Airways/Komisia, C-95/04 P, Zb. s. I-2331), pokiaľ tieto výbery nie sú zjavne v rozpore s prijatými pravidlami hospodárskej disciplíny a sú dôsledne vykonávané.

133 V prejednávanej veci však nie je potrebné sa zaoberať rozhodnutím o otázke, či tri predchádzajúce úvahy umožňujú sa domnievať, že vady, ktorými je dotknutá hospodárska analýza očakávaných účinkov koncentrácie na relevantných odvetvových trhoch mimo Francúzska, prekračujú prah, za ktorým vzniká mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva.

134 Nedostatky zistené rozsudkom Schneider I v analýze dopadu koncentrácie na vnútroštátne odvetvové trhy mimo Francúzska totiž nemohli mať vplyv na konštatovanie nezlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, ku ktorému Komisia nakoniec dospela v rozhodnutí o nezlučiteľnosti.

135 Aj pri neexistencii tohto porušenia práva Spoločenstva by Komisia nemohla povoliť koncentráciu, v podobe, v akej bola v tej dobe navrhnutá, keďže podľa bodu 413 rozsudku Schneider I zistené pochybenia nemohli samy osebe postačovať na spochybnenie výhrad, ktoré Komisia uviedla vo vzťahu ku každému z francúzskych odvetvových trhov uvedených v odôvodneniach č. 782 a 783 rozhodnutia o nezlučiteľnosti. Vzhľadom na skutkové okolnosti obsiahnuté v rozhodnutí o nezlučiteľnosti nebolo podľa bodu 415 toho istého rozsudku možné nepridať sa k záveru Komisie, podľa ktorého koncentrácia vytvára alebo posilňuje na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia, na ktorých mala každá z oboch strán už veľmi významný vplyv, dominantné postavenie, ktoré v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia vedie k závažnému narušeniu účinnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti.

136 Kritika hospodárskej analýzy obsiahnutej v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, aj keď nemá vplyv na posúdenie koncentrácie s ohľadom na francúzske odvetvové trhy, nie je napriek tomu v rozsudku Schneider I nadbytočná, pretože vedie k zrušeniu posúdenia zlučiteľnosti týkajúceho sa iných trhov, a v dôsledku toho k obmedzeniu preskúmania dodržania práva na obhajobu na jedinú časť rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktorá zostala platná, a to na časť týkajúcu sa francúzskych odvetvových trhov.

137 Na dosiahnutie tohto výsledku stačilo, aby hospodárska analýza dopadu koncentrácie bola vyhlásená za zbavenú dôkaznej hodnoty, ako to bolo vykonané v bode 411 rozsudku Schneider I, pričom otázka, či táto vada okrem toho predstavovala dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva, bola v tejto súvislosti irelevantná.

138 V dôsledku toho výhrada týkajúca sa chybnej hospodárskej analýzy obsiahnutej v rozhodnutí o nezlučiteľnosti nemôže mať sama osebe žiadny vplyv na priebeh konania, ani v dôsledku toho spôsobiť spoločnosti Schneider škodu, ktorá by sa líšila od škody prípadne spôsobenej porušením jej práva na obhajobu.

139 Jediná vada rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktorá by podľa rozsudku Schneider I mohla žalobcu zbaviť možnosti získať priaznivé rozhodnutie s ohľadom na vykonanie koncentrácie, teda spočíva v zistenom nesúlade medzi oznámením o výhradách z 3. augusta 2001 a samotným rozhodnutím o nezlučiteľnosti, pokiaľ ide o výhradu založenú na vzájomnej opore medzi účastníkmi koncentrácie. Je to teda povaha a závažnosť tejto jedinej vady rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktorú je potrebné posúdiť, aby sa určilo, či bol týmto rozhodnutím prekročený prah vzniku zodpovednosti Spoločenstva.

O porušení práva spoločnosti Schneider na obhajobu

— Tvrdenia účastníkov konania

140 Spoločnosť Schneider pripomína, že Komisia vo svojom oznámení o výhradách z 3. augusta 2001 neformulovala dostatočne jasne a presne námietku týkajúcu sa zlučiteľnosti koncentrácie, ktorá je založená na tom, že na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia došlo na úrovni veľkoobchodnej distribúcie k tomu, že dominantné postavenie spoločnosti Schneider v odvetví komponentov pre koncové a distribučné panelové rozvádzače sa opieralo o rozhodujúce postavenie spoločnosti Legrand v segmentoch ultra-terminálnych zariadení, čo žalobcu zbavilo možnosti spochybniť dôvodnosť tejto výhrady v priebehu správneho konania o preskúmaní koncentrácie a účinne predložiť nápravné opatrenia.

141 Spoločnosť Schneider však pri oznámení koncentrácie poskytla Komisii informácie o prepojeniach, ktoré údajne existujú medzi dotknutými segmentmi trhu 4 a 5, a príslušným postavením účastníkov koncentrácie na týchto segmentoch vo Francúzsku, pričom *a priori* zdôraznila neexistenciu portfóliového účinku. Komisia však uviedla túto výhradu až 24. septembra 2001, keď ubehla bežná lehota na predloženie nápravných opatrení a len niekoľko dní pred ukončením konania o preskúmaní koncentrácie.

142 Komisia odpovedá, že nesúlad medzi oznámením o výhradách z 3. augusta 2001 a rozhodnutím o nezlučiteľnosti nevyplýva z úplnej neexistencie, ale len z nedostatku jasnosti a presnosti výhrady týkajúcej sa vzájomného opierania, pretože v odôvodneniach oznámenia o výhradách bol tento problém niekoľkokrát uvedený.

143 Porušenie práva spoločnosti Schneider na obhajobu nie je dostatočne závažné vzhľadom na vypracovanie oznámenia o výhradách v krátkej lehote a zložité posúdenie tak všetkých vecných argumentov, medzi ktorými výhrada vzájomného opierania predstavovala len jednu z mnohých relevantných skutočností, ako aj nápravných opatrení navrhnutých spoločnosťou Schneider.

144 Okolnosť, že žalobca poskytol Komisii informácie preukazujúce, že koncentrácia nepredstavuje žiaden problém, pokiaľ ide o vzájomné opieranie, ďalej znižuje závažnosť procesného pochybenia, ku ktorému došlo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

145 Je potrebné pripomenúť, že Komisia je pred prijatím rozhodnutia konštatujúceho nezlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom povinná podľa článku 18 ods. 1

nariadenia umožniť oznamujúcim podnikom, aby v každom štádiu konania, až po konzultácie s poradným výborom, účinne vyjadrili svoje názory k námietkam, ktoré boli proti nim vznesené.

146 Z článku 18 ods. 3 nariadenia okrem toho vyplýva, že Komisia musí založiť svoje rozhodnutia o nezlučiteľnosti len na námietkach, ku ktorým dotknuté podniky mohli vyjadriť svoje názory.

147 Podniky, ktoré sú účastníkmi koncentrácie majúcej význam pre celé Spoločenstvo, totiž musia mať ako osoby, ktorým sú určené rozhodnutia verejného orgánu, ktoré sa citeľne dotýkajú ich záujmov, možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko a na tento účel musia byť včas jasne informované o podstate námietok, ktoré Komisia vznáša proti ich oznámenej koncentrácii (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 1974, Transocean Marine Paint/Komisia, 17/74, Zb. s. 1063, bod 15, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. marca 1999, Assicurazioni Generali a Unicredito/Komisia,T-87/96, Zb. s. II-203, bod 88).

148 Oznámenie o výhradách má v tejto súvislosti osobitný význam, keďže je špecificky určené na to, aby dotknutým podnikom umožnilo reagovať na obavy vyjadrené regulačným orgánom na jednej strane tým, že sa k týmto obavám vyjadria, a na druhej strane tým, že Komisii navrhnú opatrenia určené na nápravu negatívneho dopadu oznámenej koncentrácie.

149 Táto záruka, ktorá patrí k základným zárukám, ktoré právny poriadok Spoločenstva poskytuje v rámci vykonávania správnych konaní, má osobitný význam pre preskúmanie koncentrácií podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München,C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14).

150 V tejto súvislosti je totiž potrebné zohľadniť tak význam finančných záujmov a výzvy, ktorým čelí priemysel, a ktoré súvisia s koncentráciou s významom pre celé Spoločenstvo, ako aj značný dosah kontrolných právomocí, ktorými Komisia disponuje pri regulácii hospodárskej súťaže na spoločnom trhu.

151 Z toho vyplýva, že spoločnosť Schneider sa odvoláva na porušenie pravidla, ktoré priznáva práva jednotlivcom.

152 Skutočnosť, ako je to v prejednávanej veci, že Komisia vyhotovila oznámenie o výhradách takým spôsobom, že žalobca, ako vyplýva z rozsudku Schneider I, nemohol vedieť, že pokiaľ nenavrhne nápravné opatrenia potrebné na obmedzenie alebo odstránenie situácie vzájomného opierania medzi svojím postavením a postavením spoločnosti Legrand na francúzskych odvetvových trhoch, nemá žiadnu šancu dosiahnuť, aby sa koncentrácia vyhlásila za zlučiteľnú so spoločným trhom, predstavuje v prejednávanej veci zjavné a závažné porušenie článku 18 ods. 1 a 3 nariadenia.

153 Nápravné opatrenia navrhnuté spoločnosťou Schneider v septembri 2001, vrátane stiahnutia sa spoločnosti Legrand z trhov s komponentmi pre elektrické panelové rozvádzače v celom EHP, nemohli objektívne vyriešiť osobitný problém, že na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia na úrovni veľkoobchodnej distribúcie sa dominantné postavenie spoločnosti Schneider v odvetví komponentov pre koncové a distribučné panelové rozvádzače opieralo o rozhodujúce postavenie spoločnosti Legrand v segmentoch ultra terminálnych zariadení.

154 Toto porušenie práva na obhajobu nie je ani odôvodnené, ani vysvetlené osobitnými nárokmi, ktorým objektívne podliehajú služby Komisie. Dotknuté porušenie, ktorého

existenciu ani obsah inštitúcia nespochybňuje, so sebou teda v rámci Spoločenstva nesie povinnosť nahradiť jeho škodlivé následky.

155 Argument žalovanej, ktorý je založený na zložitosti súvisiacej s vykonaním komplexnej analýzy trhov za veľmi prísneho časového obmedzenia, je irelevantný, keďže škodovou udalosťou, o ktorú tu ide, nie je analýza relevantných trhov v oznámení o výhradách alebo rozhodnutie o nezlučiteľnosti, ale neuvedenie zmienky v oznámení o výhradách, ktorá má podstatný význam vo svojich dôsledkoch a pre výrok rozhodnutia o nezlučiteľnosti a ktorá nespôsobuje žiadne osobitné technické ťažkosti, nevyžaduje žiadne osobitné dodatočné preskúmanie, ktoré by nebolo možné z časových dôvodov uskutočniť, a ktorej neexistenciu nemožno pripísať náhodnému redakčnému problému, ktorý by mohlo napraviť celkové prečítanie oznámenia o výhradách.

156 Z toho vyplýva, že porušenie práva spoločnosti Schneider na obhajobu sa musí v prejednávanej veci považovať za zjavné a závažné nedodržanie medzí, ktorým Komisia podlieha, a predstavuje ako také dostatočne závažné porušenie právneho pravidla, ktoré priznáva práva jednotlivcom.

157 Porušenie práva spoločnosti Schneider na obhajobu teda predstavuje zo strany Komisie chybu, ktorá vedie k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, pokiaľ sa okrem toho preukáže existencia skutočnej a určitej škody a dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi touto škodou a dostatočne závažným porušením práva Spoločenstva, ktoré predstavuje táto chyba.

158 Súdu prvého stupňa prislúcha, aby pred preskúmaním toho, či sú tieto dve naposledy uvedené podmienky splnené, ešte preskúmal, či Komisia neprijala voči žalobcovi v priebehu konania o preskúmaní koncentrácie celkové protiprávne konanie, z ktorého by, ako tvrdí spoločnosť Schneider, vyplývalo buď zvýšenie škody spôsobenej protiprávnym rozhodnutím o nezlučiteľnosti, alebo ďalšia škoda, ktorú predstavujú nové náklady, ktoré vznikli žalobcovi.

159 Keďže sa výhrady, ktoré žalobca adresuje Komisii nad rámec výhrad konštatovaných v rozsudku Schneider I, javia ako doplnenie týchto výhrad, a teda prípadne predstavujú okolnosti spôsobujúce škodu, ktoré dopĺňajú hlavné protiprávnosti, musia sa analyzovať s ohľadom na všeobecné kritériá vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, ktoré predpokladajú, ako bolo uvedené v bodoch 113 až 126 vyššie, dostatočne závažné porušenie právneho pravidla zo strany inštitúcie Spoločenstva.

O ďalších protiprávnostiach v konaní Komisie, ktoré mali zvýšiť škodu údajne utrpenú z dôvodu rozhodnutia o nezlučiteľnosti alebo spôsobiť ďalšiu škodu

O nedostatku lojality

— Tvrdenia účastníkov konania

160 Spoločnosť Schneider zastáva názor, že Komisia voči nej porušila lojalitu tým, že ju protiprávne utvrdila v myšlienke, že uvažuje o rozhodnutí o zlučiteľnosti

koncentrácie, a dostatočne včas ju nevarovala, že zamýšľa zakázať koncentráciu, a tým, že jej neoznámila existenciu prekážok brániacich povoleniu koncentrácie.

161 V skutočnosti Komisia spoločnosť Schneider pred 24. septembrom 2001 nikdy neinformovala o výhrade týkajúcej sa vzájomného opierania, aj keď disponovala poznatkami na vyriešenie tohto bodu už dlho pred vyhotovením svojho oznámenia o výhradách z 3. augusta 2001. Dominantné postavenia účastníkov koncentrácie na relevantných odvetvových trhoch a význam distribučných vektorov boli dlho prejednávané vo formulári CO a veľmi rýchlo identifikované Komisiou.

162 Od mája 2001 Komisia disponovala poznatkami, ktoré ju v októbri 2001 doviedli k tvrdeniu, že vzájomné opieranie sa oznamujúcich strán predstavuje prekážku koncentrácie.

163 Toto porušenie lojality je podporené vyhlásením komisára pre otázky hospodárskej súťaže uverejneným v *Le Monde* 8. novembra 2001, podľa ktorého „… ak sila podnikov je už pred ich fúziou taká, že nie je možné nájsť žiadne ‚nápravné opatrenie', Komisia nemá inú možnosť ako fúziu zamietnuť…".

164 Komisia odpovedá, že v máji 2001 nedisponovala všetkými poznatkami nevyhnutnými na ukončenie analýzy hospodárskej súťaže a na identifikáciu prípadných problémov hospodárskej súťaže. Bolo by prinajmenšom predčasné, aby Komisia v tej dobe vyjadrila zásadnú námietku voči koncentrácii bez toho, aby porušila svoju povinnosť zdržanlivosti a zásadu riadnej správy vecí verejných.

165 Vyhlásenie komisára je irelevantné, pretože k nemu došlo po prijatí rozhodnutia o nezlučiteľnosti a obmedzilo sa na uvedenie *a posteriori* záverov Komisie.

166 V každom prípade mohla spoločnosť Schneider ako bežne obozretný subjekt posúdiť rôzne riziká, ktoré koncentrácia vo francúzskom práve a v práve Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže vykazovala z dôvodu veľkej hospodárskej sily účastníkov koncentrácie vo Francúzsku.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

167 Je nutné konštatovať, že tvrdenia spoločnosti Schneider neumožňujú považovať výhradu nedostatku lojality za dostatočne preukázanú.

168 Spoločnosť Schneider najmä nebola schopná predložiť závažné, presné a zhodujúce sa nepriame dôkazy, že Komisia, ako to tvrdil žalobca vo svojej žalobe T-310/01, chcela už pred prediskutovaním nápravných opatrení navrhnutých spoločnosťou Schneider okamžite zakázať koncentráciu, a to zo zásadných dôvodov vylučujúcich *a priori* akúkoľvek nápravu nezlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

169 Opis skutočností predchádzajúcich sporu neumožňuje vylúčiť, že Komisia bola schopná objektívne a pri všetkej znalosti veci posúdiť dopad koncentrácie na rôzne dotknuté vnútroštátne odvetvové trhy až v štádiu vyhotovenia oznámenia o výhradách z 3. augusta 2001, po tom, čo preskúmala a využila množstvo informácií

poskytnutých spoločnosťami Schneider a Legrand po uplynutí niekoľkotýždňovej lehoty na odpoveď, ktorých rozsah a zložitosť uviedol sám žalobca vo svojej žalobe T-310/01.

170 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že účelom oznámenia o výhradách je poskytnúť všetky nevyhnutné informácie, ktoré podnikom umožnia užitočne sa vyjadriť k námietkam proti zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie, ktoré Komisia vzniesla po tom, čo využila informácie, ktoré predtým poskytli dotknuté strany, aby následne pri plnej znalosti veci mohla vydať konečné rozhodnutie.

171 Aj keď neuvedenie výhrady vzájomného opierania sa v oznámení o výhradách z 3. augusta 2001 predstavuje dostatočne závažné porušenie práva spoločnosti Schneider na obhajobu, zo spisu zjavne nevyplýva, že by sa táto protiprávnosť musela nevyhnutne chápať ako dôsledok nedostatku lojality zo strany Komisie.

172 Predmetné vyhlásenie komisára pre veci hospodárskej súťaže, ktoré je uvedené v bode 163 vyššie, nevyhnutne nepodporuje analýzu, ktorú uviedla spoločnosť Schneider. Nie je vylúčené, že komisár zamýšľal tým, že použil prítomný čas oznamovacieho spôsobu, stanoviť všeobecné pravidlo, ktoré sa neuplatní len na túto koncentráciu, ktorá okrem toho nebola jedinou vecou citovanou v spochybnenom vyhlásení.

173 Predmetné vyhlásenie teda nemožno v prejednávanej veci jednoznačne vykladať ako prejav *a posteriori* úmyslu Komisie namietať od počiatku zásadnú prekážku koncentrácie.

174 Za týchto podmienok nie je možné preukázať nedostatok lojality, ktorý sa Komisii vytýka.

175 Je teda potrebné odmietnuť tvrdenia spoločnosti Schneider.

O porušení práva spoločnosti Schneider byť vypočutá nestranným orgánom

— Tvrdenia účastníkov konania

176 Spoločnosť Schneider tvrdí, že na rozhodnutia správneho orgánu, ktoré ako v prípade rozhodnutí Komisie v oblasti preskúmania koncentrácií nemôžu byť predmetom žaloby v rámci neobmedzenej právomoci v súlade so zárukami ponúkanými článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len „Dohovor"), ktorý zaručuje právo jednotlivcov na spravodlivé súdne konanie, sa vzťahuje povinnosť dodržiavať toto ustanovenie od začiatku správneho kontrolného konania.

177 Poverenie rovnakej skupiny úradníkov prípravou rozhodnutia o nezlučiteľnosti a rozhodnutia o rozdelení je v rozpore so zásadou nestrannosti, ktorá je zakotvená v tomto ustanovení.

178 Okrem toho je možné pochybovať o objektivite a nestrannosti opätovného preskúmania koncentrácie, ku ktorému došlo po vydaní rozsudkov Schneider I a Schneider II, a to z dôvodu prinajmenšom čiastočne totožného personálneho zloženia skupín, ktoré postupne dôkladne preskúmali koncentráciu v priebehu celého kontrolného konania.

179 Komisia namieta, že sa nepreukázalo porušenie jej povinnosti nestrannosti a že nie je „súdom“ v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru. Dodržanie tohto ustanovenia je v každom prípade plne zabezpečené vzhľadom na právo podnikov navrhovať na súde Spoločenstva zrušenie rozhodnutí prijatých podľa ustanovení nariadenia.

180 Okrem toho žiadne právne alebo etické pravidlo nebráni tomu, aby bola opätovným preskúmaním koncentrácie poverená skupina úradníkov, ktorá zabezpečovala pôvodné preskúmanie koncentrácie.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

181 Dodržiavanie práva každej osoby, aby jej záležitosť bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom, je zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru, na ktorý odkazuje článok 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii, a bolo potvrdené v článku 47 druhom odseku Charty základných práv Európskej únie.

182 Právo na spravodlivé súdne konanie ako neoddeliteľná súčasť základných práv chránených v právnom poriadku Spoločenstva, ktorých dodržiavanie zo strany Komisie pri vykonávaní jej kontrolných konaní týkajúcich sa koncentrácie zabezpečuje súd Spoločenstva, predstavuje zjavne normu, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 2006, Camós Grau/Komisia, T-309/03, Zb. s. II-1173, body 102 a 103).

183 Článok 6 ods. 1 Dohovoru však nezakazuje predchádzajúci zásah správnych orgánov, ktorý nespĺňa vo všetkých aspektoch požiadavky, ktoré sa vzťahujú na konanie pred súdmi, pokiaľ je zabezpečené právo na nestranný súd (pozri rozsudok ESĽP Le Compte v. Belgicko z 23. júna 1981, séria A č. 43, bod 51).

184 V prejednávanej veci predstavuje žaloba o neplatnosť na základe článku 230 ES smerujúca proti rozhodnutiam, ktoré Komisia prijala podľa článku 8 ods. 3 a 4, nariadenia právny prostriedok, ktorý poskytuje záruky požadované v článku 6 ods. 1 Dohovoru.

185 Okrem toho žiadne právne pravidlo, ani žiadna zásada nebráni tomu, aby Komisia poverila rovnakých úradníkov opätovným preskúmaním koncentrácie na účely splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku, ktorým sa ruší rozhodnutie vyhlasujúce túto koncentráciu za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

186 Ako všeobecnú zásadu vyplývajúcu z povinnosti nestrannosti nemožno stanoviť, aby mal správny alebo súdny orgán povinnosť postúpiť vec inému orgánu alebo inak zloženému útvaru tohto orgánu (pozri rozsudok ESĽP Ringeisen v. Rakúsko zo 16. júla 1971, séria A č. 13, bod 97).

187 Pokiaľ ide o disciplinárne oddelenie rady profesijného združenia, Európsky súd pre ľudské práva pripustil, že nemožno vidieť dôvod pre legitímne podozrenie v okolnosti, že traja zo siedmich členov tohto oddelenia sa podieľali na rozhodnutí prípadu, ktorý im bol predložený, po tom, čo bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie, na vypracovaní ktorého sa zúčastnili (pozri rozsudok ESĽP Diennet v. Francúzsko z 26. septembra 1995, séria A č. 325-A, bod 38).

188 Z toho vyplýva, že úplná alebo čiastočná totožnosť skupín úradníkov poverených rôznymi štádiami preskúmania koncentrácie nepredstavuje zo strany Komisie dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznanie práv jednotlivcom.

189 Za týchto podmienok nemožno argumentáciu spoločnosti Schneider prijať.

O neústupnosti, ktorú Komisia prejavila pri vymedzovaní spôsobov rozdelenia spoločností Schneider a Legrand

— Tvrdenia účastníkov konania

190 Spoločnosť Schneider Komisii vytýka, že sa prejavila ako nepatrične nespôsobilá dohodnúť sa na podmienkach oddelenia sa od spoločnosti Legrand. Odmietnutie Komisie povoliť spoločnosti Schneider, aby uskutočnila prevod svojich aktív v spoločnosti Legrand iným spôsobom než čistým a jednoduchým rozdelením, odradila všetky priemyselné subjekty, pre ktoré by zhodnotenie aktív spoločnosti Legrand vyplývajúce z priemyselných a obchodných synergií bolo nepochybne vyššie ako zhodnotenie aktív pre finančných investorov, ktorí sa ako jediní mohli zúčastniť na procese predaja za podmienok rozdelenia uložených Komisiou.

191 Zásadný zákaz uložený spoločnosti Schneider, aby si ponechala alebo opätovne kúpila určité aktíva spoločnosti Legrand, zabránil žalobcovi ponechať si podiely, ktoré by mu umožnili uskutočniť časť zamýšľaných synergií, a poškodil jeho vyjednávaciu silu voči prípadným kupcom.

192 Voľba medzi rozdelením, prevodom, vstupom na burzu a možnosťou ponechať si časť kapitálu spoločnosti Legrand a dočasne si uchovať pohľadávku voči spoločnosti Legrand alebo jej kupcovi sa mala zvážiť s ohľadom na všetky ďalšie požiadavky Komisie.

193 Napriek predĺženiu lehoty na rozdelenie stále tlaky a systematicky negatívny prístup Komisie prinútili spoločnosť Schneider, aby neprerušila alebo nespomalila vykonanie rozdelenia. Toto predĺženie bolo v skutočnosti len zdanlivé, pretože nepredvídalo „uskutočnenie fáz nevyhnutných pre proces rozdelenia v rámci predĺženej lehoty".

194 Komisia sa naopak domnieva, že preukázala veľkú flexibilitu. Zatiaľ čo oznámenie o výhradách z 24. októbra 2001 stanovovalo rozdelenie prostredníctvom rozdelenia akcií spoločnosti Legrand majiteľom akcií spoločnosti Schneider podľa ich podielu, rozhodnutie o rozdelení povolilo dotknutej strane, na jej žiadosť, vybrať si medzi rozdelením, prevodom a vstupom na burzu, zachovaním účasti na kapitále spoločnosti Legrand, alebo aj požiadaním Komisie, aby predbežne schválila dočasné ponechanie si pohľadávky voči spoločnosti Legrand alebo jej kupcovi.

195 Keďže rozhodnutie o rozdelení bolo len spôsobom uplatnenia rozhodnutia o nezlučiteľnosti, rozdelenie spoločností Schneider a Legrand, ktoré zostalo v pôsobnosti tohto rozhodnutia, nemožno považovať za ukazovateľ neústupnosti.

196 Riešenie v súvislosti s finančnými kupcami bolo uprednostnené samotnou spoločnosťou Schneider. Okrem toho kupci z priemyselného odvetvia by neakceptovali cenovú prirážku, ktorú od nich požadovala spoločnosť Schneider, v porovnaní s finančnými kupcami.

197 Na návrh bankového poradcu spoločnosti Schneider súhlasila Komisia s predĺžením lehoty na rozdelenie zo šiestich na deväť mesiacov. Komisia povolila dodatočné predĺženie o tri mesiace, to znamená až do 5. februára 2003, pričom vyhradila možnosť nového predĺženia. Navyše rozhodnutie o rozdelení povoľovalo predĺžiť túto lehotu na žiadosť spoločnosti Schneider v prípade výnimočných okolností.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

198 V rozsahu, v akom spoločnosť Schneider napáda podmienky rozdelenia, spochybňuje vzhľadom na článok 8 ods. 4 nariadenia samotnú legálnosť rozhodnutia o rozdelení zrušeného Súdom prvého stupňa v dôsledku protiprávnosti rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktorého bolo vykonávacím opatrením (pozri body 44 a 58 vyššie), a teda bez toho, aby boli preskúmané jej vlastné zásluhy.

199 Ak už bola koncentrácia vykonaná, ako v prejednávanej veci, v okamihu, v ktorom Komisia konštatuje jej nezlučiteľnosť so spoločným trhom, článok 8 ods. 4 nariadenia oprávňuje inštitúciu požadovať akýkoľvek náležitý krok na obnovenie podmienok účinnej hospodárskej súťaže.

200 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť, či toto ustanovenie predstavuje právnu normu, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, nemožno považovať za preukázané, že ho Komisia porušila zjavným a závažným spôsobom tým, že požadovala rozdelenie týchto dvoch účastníkov koncentrácie, ktoré by zachovalo nemeniteľnosť dosahu pôsobnosti spoločnosti Legrand, a tým, že zakázala akýkoľvek neskorší spätný prevod činností spoločnosti Legrand na spoločnosť Schneider.

201 Je totiž potrebné zohľadniť najmä dominantné postavenie oznamujúcich podnikov na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia ovplyvnených koncentráciou, rozdiel oddeľujúci ich podiely na trhu od podielov ich priamych konkurentov, známosť ich ochranných známok vo Francúzsku, ako aj zánik tradičnej rivality medzi oboma dotknutými stranami.

202 Okrem toho, voľba právnych podmienok rozdelenia, ako vyplýva z bodu 105 rozhodnutia o rozdelení, bola ponechaná spoločnosti Schneider, pokiaľ vylúči významnú účasť žalobcu na kapitále spoločnosti Legrand a zabezpečí predaj skupiny Legrand bez rozdelenia niektorých činností spoločnosti Legrand.

203 Spoločnosť Schneider okrem toho nepreukázala, že lehota na vykonanie rozhodnutia o rozdelení bola zjavne neprimeraná. Komisia v napadnutom rozhodnutí o tri mesiace predĺžila lehotu, ktorá bola v oznámení o výhradách z 21. októbra 2001 pôvodne stanovená na šesť mesiacov.

204 V odôvodnení č. 122 rozhodnutia Komisia okrem toho vyhlásila, že je na jednej strane ochotná poskytnúť ďalšie obdobie troch mesiacov, počas ktorého by sa mandatárovi udelilo neodvolateľné a výlučné splnomocnenie na predaj, aby sa spoločnosti Schneider poskytol nevyhnutný priestor na rozhodovanie pri jej rokovaniach s potenciálnymi kupcami alebo investormi, a na druhej strane tieto lehoty predĺžiť, ak bude o to požiadaná, pokiaľ spoločnosť Schneider alebo mandatár budú schopní preukázať, že sa vynasnažili lehotu dodržať.

205 Komisia v dôsledku pojednávania, ktoré sa konalo 23. apríla 2002 na súde príslušnom rozhodovať o nariadení predbežného opatrenia vo veci T-77/02 R, poskytla spoločnosti Schneider 26. apríla 2002 predĺženie o tri mesiace, čím odložila lehotu na

rozdelenie do 5. februára 2003, teda na obdobie jedného roku od oznámenia rozhodnutia o rozdelení, bez toho, aby spoločnosť Schneider stratila možnosť, ktorá jej bola vyhradená, požadovať v prípade výnimočných okolností ďalšie predĺženie.

206 Aj keď sa pripustí, že prevod podniku veľkosti spoločnosti Legrand sa vo všeobecnosti uskutočňuje v lehotách, ktoré môžu byť dlhšie než rok, ako možno vyvodiť z vyjadrení pripísaných spoločnosti Schneider v bode 110 rozhodnutia o nezlučiteľnosti, bolo úlohou žalobcu, aby požiadal o nové predĺženie. Zo spisu však nevyplýva, že to urobil.

207 Okrem toho, ako možno vyvodiť z odpovede spoločnosti Schneider zo 7. novembra 2001 na oznámenie o výhradách Komisie z 24. októbra 2001, spoločnosť Schneider sa už pred samotným rozhodnutím o rozdelení skontaktovala s potenciálnymi kupcami.

208 Nakoniec, ako vyplýva z bodu 5 prílohy II k rozhodnutiu o rozdelení, toto rozhodnutie nariaďovalo len prijatie podľa zvolených podmienok neodvolateľného právneho aktu, ktorého vecné vykonanie sa malo uskutočniť do troch mesiacov po prijatí tohto aktu.

209 Nemožno teda považovať za preukázané, že Komisia uložila spoločnosti Schneider na účely oddelenia sa od spoločnosti Legrand podmienky a lehotu na rozdelenie, ktoré by predstavovali zjavné a závažné prekročenie medzí stanovených pre voľnú úvahu inštitúcie.

210 Argumentácii spoločnosti Schneider teda nemožno vyhovieť.

O využití napätia, ktoré vzniklo medzi účastníkmi koncentrácie

— Tvrdenia účastníkov konania

211 Spoločnosť Schneider tvrdí, že Komisia udržovala napätie, ktoré vzniklo medzi účastníkmi koncentrácie po vydaní rozhodnutia o nezlučiteľnosti, najmä tým, že jej neumožnila včas sa oboznámiť s informáciami poskytnutými spoločnosťou Legrand v priebehu diskusií, ktoré viedli k prijatiu rozhodnutia o rozdelení.

212 Komisia po vydaní rozhodnutia o rozdelení vyjadrila ten istý postoj. Komisia doviedla spoločnosť Legrand k tomu, aby v novembri 2002 podala proti spoločnosti Schneider žalobu na súd vo Francúzsku, a potom svoju úvahu o primeranosti nových nápravných opatrení spoločnosti Schneider podmienila už citovaným rozsudkom, ktorý vyhlásil Cour d'appel de Versailles.

213 Komisia odpovedá, že zmena postoja spoločnosti Legrand vyplýva skôr z prípadného stretu záujmov medzi účastníkmi koncentrácie.

214 Spoločnosť Schneider najmä neuviedla žiadnu konkrétnu skutočnosť preukazujúcu nedostatok jej prístupu k údajom zo spisu, ktoré poskytla spoločnosť Legrand. Spoločnosť Schneider po prijatí nedôverných verzií predmetných dokumentov v januári 2002 nepredložila ani osobitnú žiadosť o prístup k ich dôvernému zneniu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

215 Tvrdenia spoločnosti Schneider neumožňujú považovať výhradu využitia napätia, ktoré vzniklo medzi účastníkmi koncentrácie, za dostatočne preukázanú.

216 Je predovšetkým potrebné uviesť, že Komisia v bode 88 svojho vyjadrenia k žalobe uviedla bez toho, aby jej spoločnosť Schneider odporovala, že žalobcovi v januári 2002 zaslala nedôverné znenie dokumentov týkajúcich sa spoločnosti Legrand a zoznam obsahujúci nedôverný výťah zneprístupnených informácií. Zo spisu však nevyplýva, že by spoločnosť Schneider predložila osobitnú žiadosť o prístup k dôvernému zneniu niektorého z týchto dokumentov.

217 V zostávajúcej časti nemožno objektívne určitým spôsobom charakterizovať ani snahu Komisie zachovať v rozhodnutí o rozdelení dosah pôsobnosti spoločnosti Legrand, ani zohľadnenie rozhodnutí vnútroštátnych súdov pri posúdení nápravných opatrení navrhnutých spoločnosťou Schneider, ani žiaden iný akt vydaný Komisiou v rámci konania o preskúmaní koncentrácie, ako inšpirované úmyslom prispieť k zhoršeniu vzťahov medzi účastníkmi koncentrácie.

218 Tvrdenia spoločnosti Schneider sa teda musia zamietnuť.

O nedodržaní výlučnej právomoci Komisiou

— Tvrdenia účastníkov konania

219 Spoločnosť Schneider zastáva názor, že Komisia závažne a zjavne porušila výlučnú právomoc, ktorú jej priznáva nariadenie, tým, že svoje posúdenie platnosti nápravných opatrení navrhnutých žalobcom pri opätovnom preskúmaní koncentrácie podmienila výrokom rozsudku vyhláseného zo strany Cour d'appel de Versailles 29. novembra 2002, ktorým sa predbežne rozhodlo len o otázke vnútroštátneho zmluvného práva.

220 Komisia zastáva názor, že sa v žiadnom okamihu nevzdala svojej výlučnej právomoci ani sa *a fortiori* nedopustila dostatočne závažného protiprávneho konania.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

221 Pri výkone kontrolnej právomoci, ktorú má na účely rozhodovania o zlučiteľnosti koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo so spoločným trhom, musí Komisia prihliadnuť k zmluvám, ktoré viažu oznamujúce strany, pokiaľ sú ich ustanovenia prípustné podľa platného vnútroštátneho práva.

222 Spoločnosť Schneider neoprávnene tvrdí, že Komisia podmienila výkon svojej právomoci na posúdenie platnosti jej nápravných opatrení výrokom už citovaného

rozsudku, ktorý vyhlásil Cour d'appel de Versailles. V tejto súvislosti totiž nejde o prednosť pravidiel práva Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže pred pravidlami vnútroštátneho práva, ale o vymedzenie účinkov priznaných súkromnoprávnej zmluve vnútroštátnym právom, ktoré ju upravuje v súlade s právom Spoločenstva.

223 Nie je teda zrejmé, že by Komisia dostatočne závažným spôsobom porušila právo Spoločenstva tým, že z rozporu návrhov na prevod činností spoločnosti Legrand predložených spoločnosťou Schneider so súkromnoprávnou zmluvou náležite upravenou vnútroštátnym právom, ktorá podľa konštatovania príslušného vnútroštátneho súdu viazala účastníkov koncentrácie v súlade s ustanoveniami tohto práva, vyvodila neistú, a teda neprípustnú povahu týchto návrhov.

224 Za týchto podmienok argumentáciu spoločnosti Schneider nemožno prijať.

O nevykonaní rozsudku Schneider I v dobrej viere

— Tvrdenia účastníkov konania

225 Žalobca zdôrazňuje, že v rozsudku Schneider I sa zamietla analýza Komisie s ohľadom na všetky trhy s výnimkou francúzskych odvetvových trhov. Komisia teda nemala nijaký dôvod opätovne začať svoje preskúmanie koncentrácie vo fáze I, keď okrem toho vedela, že po hraničnom dátume 5. decembra 2002, teda po uplynutí lehoty poskytnutej spoločnosti Schneider v zmluve o prevode na uplatnenie ustanovenia umožňujúceho zrušiť predaj spoločnosti Legrand žalobca stratí výhodu vyplývajúcu z úsilia, ktoré vynaložil na zníženie svojej škody.

226 Spoločnosť Schneider teda logicky trvala na tom, aby sa kontrolné konanie opätovne začalo po vyhlásení rozsudku Schneider I na základe lehoty šiestich týždňov fázy I. Táto lehota mala Komisii umožniť vykonať rozsudok Schneider I v dobrej viere tým, že by sa žalobcovi prípadne umožnilo navrhnúť vhodné nápravné opatrenia.

227 Rozhodnutie o začatí fázy II zo 4. decembra 2002 bolo okrem toho postihnuté mnohými zjavne nesprávnymi posúdeniami a odchýlilo sa od analytickej schémy naznačenej v rozsudku Schneider I. Analýza hospodárskej súťaže na relevantných trhoch uvedená *in fine* Komisiou sa vyznačuje rovnakým druhom závažných opomenutí, chýb a rozporov, ako sú tie, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia o nezlučiteľnosti.

228 Komisia vylučuje, že by sa opätovné začatie kontrolného konania týkajúceho sa koncentrácie vo fáze I mohlo považovať za indíciu o tom, že nekonala v dobrej viere. Riešenie prijaté na žiadosť spoločnosti Schneider bolo jediné, ktoré pred 5. decembrom 2002 umožnilo prijatie kladného konečného rozhodnutia o koncentrácii.

229 Hospodárska analýza vykonaná Komisiou na základe aktualizovaných údajov spoločnosti Schneider je v každom bode v súlade s analýzou potvrdenou vo veci samej v rozsudku Schneider I, po tom, čo Komisia jasnejšie upresnila výhradu vzájomného opierania sa.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

230 Z bodu 48 už citovaného uznesenia z 9. marca 2007, Schneider Electric/Komisia, vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí spoločnosť Schneider, mohla Komisia platne

zvoliť opätovné začatie konania o preskúmaní koncentrácie vo fáze I, aby vyvodila dôsledky z už citovaného rozsudku Schneider I, čím prijala všetky nevyhnutné opatrenia na účely zabezpečenia neexistencie prípadného porušenia práva spoločnosti Schneider na obhajobu.

231 Tvrdenia žalobcu okrem toho nestačia na preukázanie toho, že analýza hospodárskej súťaže na relevantných francúzskych odvetvových trhoch, ktorá je obsiahnutá v rozhodnutí o začatí fázy II, vykazuje rovnaké nedostatky ako analýzy, ktoré ovplyvnili posúdenie dopadu koncentrácie na iné než francúzske vnútroštátne odvetvové trhy, ktoré sú obsiahnuté v rozhodnutí o nezlučiteľnosti a zamietnuté v rozsudku Schneider I.

232 Nesprávnosti v analýze sankcionované v rozsudku Schneider I nemohli mať vplyv na posúdenie dopadu koncentrácie na francúzske odvetvové trhy z dôvodu ich osobitosti.

233 Zo znenia bodu 413 v spojení s bodom 415 rozsudku Schneider I vyplýva, že nie je možné vyvrátiť záver, podľa ktorého by navrhnutá transakcia vytvorila alebo posilnila na francúzskom sektorovom trhu s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia, na ktorom už bola každá z oznamujúcich strán veľmi silná, dominantné postavenie, v dôsledku ktorého bola v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia významne narušená hospodárska súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti.

234 V tejto súvislosti boli ako relevantné podiely na týchto trhoch naznačujúce posilňujúce dominantné postavenie subjektu, ktorý vznikol fúziou, uvedené vysoká úroveň cien elektrických zariadení nízkeho napätia na úrovni veľkoodberateľov, zánik tradičnej rivality medzi dvomi pôvodnými hlavnými aktérmi, ako aj známosť ochranných známok oboch partnerov.

235 Okrem toho je nutné poznamenať, že stačia vážne pochybnosti o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, aby sa prijalo rozhodnutie o začatí fázy II na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia, zatiaľ čo článok 2 ods. 3 tohto nariadenia od Komisie vyžaduje dôkaz o vytvorení alebo posilnení dominantného postavenia, pokiaľ konštatuje nezlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom na základe článku 8 ods. 3.

236 Nie je teda zrejmé, že by Komisia posúdením na účely vykonania rozsudku Schneider I zostávajúcich problémov hospodárskej súťaže vyplývajúcich z koncentrácie len na francúzskych odvetvových trhoch, ktoré boli doteraz uvedené ako relevantné, svojím konaním zjavne a závažne porušila medze, ktoré sú uložené jej voľnej úvahe.

237 Za týchto podmienok Súd prvého stupňa nemôže argumentácii žalobcu vyhovieť.

O porušení práva na obhajobu

— Tvrdenia účastníkov konania

238 Spoločnosť Schneider tvrdí, že Komisia porušila jej právo na obhajobu v priebehu opätovného preskúmania koncentrácie v rozsahu, v akom nemala možnosť zoznámiť sa s výsledkami trhových testov vykonaných Komisiou a náležite reagovať na ťažkosti, na ktoré mohli tieto testy poukázať.

239 Komisia odpovedá, že prístup účastníkov koncentrácie k výsledkom takých prieskumov trhu, aké boli vykonané v novembri 2002, nie je stanovený počas fázy preskúmania uzatvorenej rozhodnutím o začatí fázy II, a že takýto prístup nemôže vyplývať zo zásady dodržiavania práva na obhajobu dotknutých osôb.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

240 Aj keď sa pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré môže spôsobiť ujmu dotknutým podnikom, vyžaduje dodržanie práva na obhajobu, rozhodnutie o začatí fázy II, ktoré bolo prijaté po testoch relevantného trhu, nepredstavuje akt spôsobujúci ujmu spoločnosti Schneider (uznesenie z 31. januára 2006, Schneider Electric/Komisia, už citované, bod 76, potvrdené uznesením z 9. marca 2007, Schneider Electric/Komisia, už citovaným, bod 72), ktorého zákonnosť závisí od dodržania týchto práv.

241 Komisia sa teda nemohla dopustiť dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcov, tým, že spoločnosti Schneider neoznámila výsledky trhových testov už vo fáze I konania o preskúmaní koncentrácie, ktorá opätovne začala po vyhlásení rozsudkov Schneider I a Schneider II.

242 Tvrdenia spoločnosti Schneider sa teda musia odmietnuť.

O nesprávnej, nelojálnej a diskriminačnej analýze nápravných opatrení navrhnutých spoločnosťou Schneider v novembri 2002

— Tvrdenia účastníkov konania

243 Spoločnosť Schneider Komisii vytýka, že uviedla existenciu vážnych pochybností o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia namiesto toho, aby uplatnila kritérium vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia, ktoré je uvedené v článku 2 ods. 3, a na ktorom musí byť na základe článku 8 ods. 3 založené rozhodnutie o nezlučiteľnosti.

244 Spoločnosť Schneider Komisii rovnako vytýka, že považovala jej nápravné opatrenia z novembra 2002 za nedostatočné, zatiaľ čo tieto opatrenia odstránili všetky prekrývania činností spoločností Schneider a Legrand na relevantných trhoch prostredníctvom prevodu jedinému nadobúdateľovi samostatných a životaschopných podnikov, ponúkla významnú škálu výrobkov, ochranných známok a uľahčení prístupu k distribúcii z dôvodu záväzkov týkajúcich sa správania spoločnosti Schneider, odstránila akékoľvek riziko vzájomného opierania sa zo strany spoločnosti Schneider a obmedzila zoznam potenciálnych nadobúdateľov na priemyselné subjekty, ktoré sú schopné prevedený subjekt rozvinúť.

245 Štrukturálne záväzky spoločnosti Schneider boli doplnené záväzkami orientujúcimi sa na správanie, ktoré Komisia prijala v iných veciach týkajúcich sa koncentrácie podnikov, ktoré uľahčili prístup k distribúcii a odstránili akékoľvek riziko vzájomného opierania sa.

246 Komisia v podstate tvrdí, že konštatovala, že nápravné opatrenia spoločnosti Schneider neumožňovali odstrániť všetky problémy hospodárskej súťaže

identifikované na francúzskych trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia a že okrem právnej neistoty vyplývajúcej z rozsudku, ktorý vyhlásil Cour d'appel de Versailles, nastoľuje množstvo problémov životaschopnosti, samostatnosti a schopnosti prevedených subjektov obnoviť skutočnú hospodársku súťaž. Komisia posúdila dopad týchto nápravných opatrení na dotknuté trhy na základe podielov na trhu, odstránenia prekrývania, sily prevedených ochranných známok a sily Schneider/Legrand pri vyjednávaní s veľkoodberateľmi.

247 Okrem skutočnosti, že každá vec týkajúca sa koncentrácie vyvoláva osobitné problémy hospodárskej súťaže, navrhnuté opatrenia týkajúce sa správania mali len obmedzený dopad a preskúmanie ich uplatnenia by spôsobovalo významné ťažkosti vzhľadom na veľmi významný počet výrobkov a distribútorov, na ktoré sa tieto záväzky mali uplatniť.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

248 Súd prvého stupňa pripomína, že ako vyplýva z bodu 48 už citovaného uznesenia Súdneho dvora z 9. marca 2007, Schneider Electric/Komisia, Komisia mohla platne po vyhlásení rozsudku Schneider I opätovne začať preskúmanie koncentrácie vo fáze I.

249 Keďže Komisia rozhodla o opätovnom začatí preskúmania koncentrácie v tomto štádiu, mohla na účely začatia fázy II preskúmania koncentrácie rozhodnutím zo 4. decembra 2002 uplatniť len kritérium existencie vážnych pochybností, ktoré je uvedené v článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia, pokiaľ ide o zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom.

250 Spoločnosť Schneider teda Komisii neoprávnene vytýka, že nezohľadnila kritérium vytvorenia a posilnenia dominantného postavenia v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia, z ktorého Komisia musí vychádzať v prípade, ak prijíma rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia za nezlučiteľnú so spoločným trhom na základe článku 8 ods. 3.

251 Pokiaľ ide o schopnosť nápravných opatrení spoločnosti Schneider vyriešiť zostávajúce problémy hospodárskej súťaže identifikované Komisiou na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia, je nepochybné, že prevody činností spoločnosti Legrand navrhnuté spoločnosťou Schneider boli ústredným prvkom navrhovaných nápravných opatrení.

252 Z toho vyplýva, že stiahnutie návrhov spoločnosti Schneider na zrušenie investícií týkajúcich sa aktív spoločnosti Legrand vydaných bez jej súhlasu, ktoré spoločnosti Schneider nariadil Cour d'appel de Versailles, prispelo k odôvodneniu pochybností, o ktorých Komisia vyhlasuje, že pretrvávali vo vzťahu k zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

253 Navyše najmä s ohľadom na silu, ktorú mala skupina Schneider/Legrand vo Francúzsku z dôvodu svojej silnej prítomnosti vo všetkých jednotlivých segmentoch doplnkových výrobkov distribúcie elektriny nízkeho napätia, zánik tradičnej rivality oboch účastníkov koncentrácie a vlastníctva známych ochranných známok účastníkmi koncentrácie, nie je zrejmé, že by Komisia zjavne a závažne porušila svoju voľnú úvahu, keď zastávala názor, že nápravné opatrenia spoločnosti Schneider nestačili na odstránenie vážnych pochybností, pokiaľ ide o zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom.

254 Nepreukázalo sa teda, že odmietnutie Komisie pripustiť schopnosť týchto opatrení odstrániť vážne pochybnosti, ktoré naďalej mala o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, vyplýva, ako tvrdí spoločnosť Schneider, z nesprávnej, nelojálnej a diskriminačnej analýzy týchto opatrení.

255 Tvrdenia spoločnosti Schneider v tomto smere sa teda musia odmietnuť.

256 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žiadna výhrada týkajúca sa celkového správania Komisie počas konania o preskúmaní koncentrácie nevykazuje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.

257 Za týchto podmienok sa musí vylúčiť, že by sa Komisii mohlo z dôvodu tohto všeobecného správania pripísať buď zvýšenie škody, o ktorej spoločnosť Schneider tvrdí, že ju utrpela z dôvodu závažného porušenia práva Spoločenstva, ktorým je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, alebo vznik nákladov, ktoré spoločnosť Schneider údajne vynaložila v konaní o rozdelení alebo pred francúzskymi súdmi.

258 Len okolnosť, že spoločnosť Schneider bola z dôvodu nezhody medzi oznámením o výhradách z 3. augusta 2001 a rozhodnutím o nezlučiteľnosti zbavená možnosti predložiť nápravné opatrenia schopné vyriešiť problém opierania sa jej postavenia o postavenie spoločnosti Legrand na relevantných francúzskych odvetvových trhoch, teda zakladá práva žalobcu získať náhradu škôd, ktoré utrpel v dôsledku tohto zavineného konania.

259 Súdu prvého stupňa teda prislúcha preskúmať, či sa vada obsiahnutá v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, ktorá je chybou, ktorá môže založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva, môže považovať za vadu vykazujúcu dostatočne priamu príčinnú súvislosť so škodou uplatnenou na tomto základe.

O údajnej príčinnej súvislosti medzi dostatočne závažným porušením práva Spoločenstva, ktorým je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, a škodou uplatnenou na tomto základe

O strate hodnoty aktív spoločnosti Legrand vlastnených spoločnosťou Schneider

260 Škoda, ktorú spoločnosť Schneider požaduje, je odvodená z finančnej straty, ktorú žalobcovi spôsobila povinnosť opätovne predať aktíva spoločnosti Legrand za nižšiu cenu, než za akú ich nadobudla.

261 Rozhodnutie o rozdelení, ktoré je nezákonné v rozsahu, v akom bolo vykonávacím opatrením rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktoré je samo osebe protiprávne, totiž stanovilo spoločnosti Schneider lehotu na prevod aktív spoločnosti Legrand tým, že jej zakázalo akýkoľvek prevod niektorých z týchto aktív.

262 Pokiaľ teda spoločnosť Schneider v lehote stanovenej Komisiou rozhodnutím, ktorému chýbal právny základ, nemohla predať aktíva, ktorých bola povinná sa zbaviť bez toho, aby utrpela straty z dôvodu poklesu hodnoty uvedených aktív odo dňa ich získania do dňa ich nariadeného prevodu, je nutné konštatovať, že tieto straty

sú priamo spôsobené povinnosťou vykonať protiprávne rozhodnutie, a to navyše bez ohľadu na dôvody, pre ktoré dotknuté aktíva stratili hodnotu v priebehu dotknutého časového úseku.

263 Na vymedzenie škody pripisovanej zavinenej činnosti inštitúcie Spoločenstva je však potrebné zohľadniť účinky porušenia povinnosti, ktoré zakladá zodpovednosť, a nie účinky aktu, z ktorého vychádza, pokiaľ inštitúcia mohla alebo musela prijať akt s týmto účinkom bez porušenia právnej normy.

264 Inými slovami, analýza príčinnej súvislosti nemôže vychádzať z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého by v prípade neexistencie protiprávneho aktu inštitúcia nekonala alebo by prijala akt opačného znenia, čo by z jej strany rovnako mohlo byť protiprávnym správaním, ale musí vykonať porovnanie medzi situáciou spôsobenou dotknutej tretej osobe zavineným konaním a situáciou, ktorá by pre ňu vyplynula zo správania inštitúcie rešpektujúceho právnu normu.

265 V prípade, v ktorom by protiprávna okolnosť odôvodňujúca návrh na náhradu škody bola súčasťou rozhodnutia, ktorého účinkom je zamietnuť žiadateľovi povolenie alebo iné pre neho priaznivé opatrenie, nemožno sa na účely analýzy účinkov zavinenia a porovnávania medzi skutočnou situáciou a obnovenou legálnou situáciou domnievať, že v prípade neexistencie zistenej vady by žiadateľ nevyhnutne získal povolenie alebo iné pre neho priaznivé opatrenie, ktoré požadoval.

266 Rovnako nie je v prípade existencie porušenia práva na obhajobu ovplyvňujúceho rozhodnutie, v ktorom je fúzia podnikov vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným

trhom, potrebné požadovať, aby v prípade neexistencie tohto porušenia bola oznámená koncentrácia explicitne alebo implicitne vyhlásená za zlučiteľnú, ale posúdiť účinky, ktoré zistená vada mohla mať na zmysel rozhodnutia.

267 V prejednávanej veci teda nemožno škodu pripísateľnú Spoločenstvu odvodiť z porovnania medzi situáciou vytvorenou rozhodnutím o nezlučiteľnosti a situáciou charakterizovanou výslovným alebo konkludentným povolením koncentrácie, s výnimkou prípadu, v ktorom by bol súd Spoločenstva schopný konštatovať, že Komisia vyhlásila nezlučiteľnosť v priamom a istom dôsledku uznaného porušenia jej právnych povinností.

268 Na účely rozhodnutia o existencii dostatočnej príčinnej súvislosti medzi zisteným porušením povinnosti a údajnou škodou je teda potrebné posúdiť dopad vady zistenej v rozsudku Schneider I na ďalší priebeh konania o preskúmaní koncentrácie.

269 Aj keď v tejto súvislosti z rozsudku Schneider I vyplýva, že účinkom dostatočne závažného porušenia práva spoločnosti Schneider na obhajobu bola protiprávnosť rozhodnutia o nezlučiteľnosti, nevyplýva z toho, že v prípade neexistencie takéhoto porušenia sa mala koncentrácia vyhlásiť za zlučiteľnú so spoločným trhom.

270 V bode 465 rozsudku Schneider I bolo totiž uvedené, že Komisia mala na základe vykonávacích opatrení, ktoré v súlade s článkom 233 ES požadovali zrušenie rozhodnutia o nezlučiteľnosti z dôvodu tejto protiprávnosti (pozri rozsudok Schneider I, body 462 a 463) spoločnosti Schneider umožniť účinne uplatniť svoju obranu proti výhradám, ktoré Komisia uviedla vo vzťahu ku každému z francúzskych odvetvových trhov s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia ovplyvnených koncentráciou, a prípadne navrhnúť nápravné opatrenia, ktoré by boli schopné na ňu reagovať spôsobom, aby sa prípadne po preskúmaní koncentrácie vydalo rozhodnutie konštatujúce zlučiteľnosť koncentrácie.

271 Ako samotná spoločnosť Schneider vo svojej replike pripustila, hospodárska analýza dopadu koncentrácie na francúzske odvetvové trhy, ktorá je uvedená v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, nebola v rozsudku Schneider I vyhlásená za neplatnú.

272 Na základe vykonávacích opatrení rozsudku Schneider I bola teda Komisia povinná opätovne začať preskúmanie koncentrácie bez toho, aby vylúčila, že sa mohla vyhlásiť za zlučiteľnú so spoločným trhom, a na tento účel vypočuť žalobcu vo vzťahu k výhrade vzájomného opierania sa a zohľadniť prípadné nápravné opatrenia, ktoré mohli predložiť spoločnosti Schneider a Legrand na vyriešenie problému zlučiteľnosti, ktoré vyvolávalo vzájomné opieranie sa ich postavenia na relevantných francúzskych odvetvových trhoch.

273 Komisia teda nemala pri vykonávaní rozsudku Schneider I žiadnu procesnú povinnosť vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom.

274 Okrem toho sa musí zamietnuť téza, ktorú uviedol žalobca na pojednávaní, podľa ktorej existuje domnienka zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie so spoločným trhom.

275 Podľa judikatúry Spoločenstva nevytvára nariadenie akúkoľvek domnienku, pokiaľ ide o zlučiteľnosť oznámenej koncentrácie so spoločným trhom, a Komisii v každom prípade prislúcha, aby si vytvorila jasný názor o tejto zlučiteľnosti a podľa toho rozhodla (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, General Electric/Komisia,T-210/01, Zb. s. II-5575, bod 61).

276 Koncentrácia je bezpochyby konkludentne považovaná za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak Komisia najmä neprijala rozhodnutie o začatí fázy II v lehote jedného mesiaca stanovenej v článku 10 ods. 1 nariadenia ani nerozhodla o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom v lehote štyroch mesiacov stanovenej v článku 10 ods. 3.

277 Je však nepochybné, že žiaden z týchto dvoch prípadov sa v prejednávanej veci nepreukázal, keďže Komisia v stanovených lehotách náležite ukončila obe fázy preskúmania zlučiteľnosti koncentrácie prijatím aktov, ktoré sú stanovené v relevantných ustanoveniach nariadenia.

278 Vada zistená v rozhodnutí o nezlučiteľnosti teda nezbavila spoločnosť Schneider žiadneho práva na explicitné alebo implicitné rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie, ktoré by odôvodňovalo, že sa všetky finančné dôsledky zbavenia tohto nároku, a najmä dôsledky vyplývajúce z povinnosti predať aktíva spoločnosti Legrand, považovali za škodu pripísateľnú Spoločenstvu.

279 Z toho vyplýva, že spoločnosť Schneider nemôže platne tvrdiť, že z dôvodu vady, ktorou bolo postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, utrpela škodu rovnajúcu sa celkovej strate hodnoty aktív spoločnosti Legrand, ktoré vlastnila k 10. októbru 2001, teda sumu od 2,483 do 3,326 miliardy eur v prípade nedostatku dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi touto škodou a porušením zakladajúcim zodpovednosť Spoločenstva.

280 Aj keď žalobca nemá nárok na uznanie zlučiteľnosti koncentrácie, mohol bezpochyby mať veľkú šancu na vydanie priaznivého rozhodnutia, teda možnosť, ktorej neposkytnutie predstavovalo určitú a nahraditeľnú škodu.

281 Nemožno totiž vylúčiť, že by žalobca, prostredníctvom svojich pripomienok k výhrade vzájomného opierania a návrhov na zrušenie investícií schopných znížiť alebo vyvážiť s ohľadom na túto výhradu protisúťažný dopad zamýšľanej koncentrácie, mohol od Komisie požadovať, aby pod sankciou nesprávneho posúdenia konštatovala zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom.

282 Ako je však okrem toho uvedené v znaleckom posudku, ktorý predložila spoločnosť Schneider, pokiaľ ide o určenie údajnej škody, je ťažké určiť povahu a sumu zrušenia investícií, ktoré by boli nevyhnutné pre zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom a pre získanie súhlasu Komisie na jej uskutočnenie. Je ešte ťažšie určiť dopad predajov a prevodov na celkovú hodnotu aktív vlastnených žalujúcim podnikom, ku ktorému by tieto nápravné opatrenia viedli.

283 Z toho vyplýva, že posúdenie zmien hospodárskych parametrov, ktoré by nevyhnutne sprevádzali prípadné rozhodnutie o zlučiteľnosti, je príliš neisté, aby mohlo byť predmetom užitočného porovnania so situáciou vyplývajúcou z rozhodnutia o nezlučiteľnosti. Za predpokladu, že by spoločnosť Schneider stratila skutočnú možnosť môcť dosiahnuť rozhodnutie o zlučiteľnosti, je naplnenie tejto šance spojené s príliš náhodnými parametrami, aby mohlo byť predmetom presvedčivej kvalifikácie.

284 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na jednej strane sa prevod aktív spoločnosti Legrand mohol ukázať ako neuskutočniteľný z dôvodu vnútroštátneho práva a na druhej strane, že je nemožné rozhodnúť, či by prevod aktív spoločnosti Schneider v rozsahu postačujúcom na kompenzáciu účinku opierania sa jej postavenia o postavenie spoločnosti Legrand neodstránil akýkoľvek záujem o koncentráciu, pokiaľ ide o žalujúci podnik.

285 V dôsledku toho nemožno uvažovať o náhrade škody utrpenej spoločnosťou Schneider z dôvodu zbavenia sa veľkej šance môcť si ponechať aktíva spoločnosti Legrand.

286 Je nutné sa domnievať, že neexistuje dostatočne úzka príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou, ktorej sa Komisia dopustila, a odňatím možnosti dosiahnuť prípadné rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie, aby mohla vzniknúť zodpovednosť Spoločenstva z dôvodu povinnosti uloženej spoločnosti Schneider predať svoje aktíva v spoločnosti Legrand, a teda ani aby sa pripustilo, že sa Spoločenstvu pripíše škoda rovnajúca sa celkovej strate hodnoty, ktorú tieto aktíva utrpeli od ich nadobudnutia spoločnosťou Schneider do ich následného prevodu.

287 Z rovnakých dôvodov spoločnosť Schneider navyše neodôvodnene tvrdí, že protiprávne rozhodnutie o nezlučiteľnosti jej znemožnilo uskutočniť očakávané synergie koncentrácie, a teda znemožnilo jej priemyselnú stratégiu, a že jej spôsobilo ujmu na imidži negatívnym dopadom, ktorý by malo na povesť žalobcu.

288 Existuje naopak dostatočne úzka príčinná súvislosť pre vznik nároku na náhradu škody medzi spáchaným protiprávnym konaním a dvomi druhmi škody, ktorú utrpel žalobca. Prvá zodpovedá nákladom, ktoré vznikli podniku z dôvodu účasti na opätovnom začatí konania o preskúmaní koncentrácie po zrušeniach, o ktorých Súd prvého stupňa rozhodol 22. októbra 2002. Druhá zodpovedá zníženiu kúpnej ceny za prevod, ktorú musela spoločnosť Schneider poskytnúť nadobúdateľovi aktív spoločnosti Legrand, aby dosiahla odklad tohto prevodu na takýto deň, aby sa práve prebiehajúce súdne konania pred súdom Spoločenstva nestali pred ukončením konania bezpredmetnými.

O nákladoch na odmeny, správnych a súdnych nákladoch vynaložených spoločnosťou Schneider

289 Pokiaľ ide o náklady, ktoré spoločnosť Schneider vynaložila za odmeny mandatára *ad hoc*, je potrebné uviesť, že menovanie mandatára má právny základ v ustanoveniach článku 7 nariadenia, ktorý ukladá podniku, ktorý sa ako v prejednávanej veci stal vlastníkom aktív inej spoločnosti prostredníctvom verejnej ponuky, predtým, než Komisia rozhodne o zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie, v súlade s odchylným ustanovením článku 7 ods. 3, vykonávať svoje hlasovacie práva spojené s účasťou vyplývajúcou z tejto verejnej ponuky len na základe povolenia udeleného Komisiou na základe článku 7ods. 4.

290 Komisia teda na základe tohto ustanovenia udelila 4. decembra 2001 spoločnosti Schneider na jej žiadosť povolenie vykonávať hlasovacie práva spojené z jej účasťou v spoločnosti Legrand prostredníctvom mandatára menovaného spoločnosťou Schneider za podmienok stanovených v mandátnej zmluve schválenej Komisiou.

291 Spoločnosť Schneider teda nemôže v bode 149 žaloby dôvodne tvrdiť, že zásah mandatára bol nevyhnutný z dôvodu prijatia rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ani v bode 252 repliky, že ak by koncentrácia nebola neoprávnene zakázaná 10. októbra 2001, spoločnosť Schneider by sa nikdy nemusela obrátiť na mandatára na účely výkonu svojich práv na valnom zhromaždení spoločnosti Legrand v decembri 2001, pretože sa chápe, že k tomuto dňu by priamo vykonávala výlučnú kontrolu.

292 Ako sa to už totiž konštatovalo, zrušenie rozhodnutia o nezlučiteľnosti so sebou automaticky nenesie konštatovanie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom,

keďže na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia pretrvávali zostávajúce problémy hospodárskej súťaže spôsobené koncentráciou.

293 Pokiaľ ide o náklady na právne, daňové a bankové poradenstvo a ďalšie správne náklady vynaložené na účely vykonania rozdelenia za podmienok uložených Komisiou, nemožno ich rovnako uznať za dôsledok protiprávnosti, ktorej sa Komisia dopustila tým, že prijala rozhodnutie o nezlučiteľnosti.

294 Z protiprávnosti rozhodnutia o nezlučiteľnosti a v dôsledku toho z rozhodnutia o rozdelení totiž na jednej strane nevyplýva, ako už bolo uvedené, že koncentrácia sa mala uznať za zlučiteľnú, ani že podniky mohli byť naďalej subjektom, ktorý vznikol fúziou. Nemožno teda predpokladať, že správne náklady bežne vynaložené spoločnosťou Schneider na účely uskutočnenia rozdelenia aktív by žalobca nemal znášať, ak by inštitúcia prijala zákonné rozhodnutie.

295 Na druhej strane, pokiaľ spoločnosť Schneider tvrdí, že musela vynaložiť neobvyklé náklady z dôvodu chybných podmienok rozdelenia, ktoré jej boli uložené rozhodnutím o rozdelení a z dôvodu zjavnej neústupnosti Komisie v tomto smere, tento prvok údajnej škody sa neviaže k porušeniu práva na obhajobu, ktoré bolo konštatované v rozsudku Schneider I, ale k samostatným výhradám, ktoré neboli uvedené v tomto rozsudku z dôvodu dostatočne závažných porušení pre vznik práva na náhradu škody.

296 Pokiaľ ide o náklady vynaložené na účely vnútroštátneho súdneho konania začatého spoločnosťou Legrand, stačí konštatovať, že samotný žalobca zastáva názor, že neboli spôsobené protiprávnym rozhodnutím o nezlučiteľnosti, ale údajným postojom

Komisie spočívajúcim vo využití napätia medzi účastníkmi koncentrácie, ktoré nebolo v tomto rozsudku uvedené ako výhrada, na základe ktorej mala vzniknúť zodpovednosť Spoločenstva.

297 Náklady vynaložené na účely súdnych preskúmaní, ktoré prináležia súdu Spoločenstva, treba považovať za náklady, ktoré sú predmetom rozhodnutí prijatých o trovách konania na základe osobitných procesných pravidiel uplatniteľných na tento druh nákladov v rozhodnutiach, ktorými sa ukončuje konanie, a v osobitných konaniach stanovených pre prípad spochybnenia výšky trov konania (pozri v prejednávanej veci uznesenia z 29. októbra 2004, Schneider Electric/Komisia,T-310/01 DEP a T-77/02 DEP, už citované). Tieto konania vylučujú požadovanie rovnakých súm alebo súm vynaložených na rovnaký účel v rámci žaloby o mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva, vrátane zo strany osôb, ktoré vzhľadom na to, že nemali vo veci úspech, museli znášať trovy konania, ako je to v prípade Schneider vo veciach T-48/03 a C-188/06 P.

298 Nakoniec, pokiaľ ide o náklady na poradenstvo, odmeny a správne poplatky rôznej povahy, ktoré vynaložila spoločnosť Schneider na účely účasti na opätovnom začatí konania o preskúmaní koncentrácie, ktorú požadujú rozsudky Schneider I a Schneider II, je naopak potrebné pripustiť, že sú spojené so zavineným správaním inštitúcie prostredníctvom priamej a istej príčinnej súvislosti.

299 Keďže totiž Komisia v oznámení o výhradách z 3. augusta 2001 neformulovala problém hospodárskej súťaže, na ktorom sa rozhodnutie o nezlučiteľnosti zakladá, žalobca bol zbavený možnosti vyjadriť sa k tejto veci a ponúknuť vhodné protiopatrenia, čo bola okolnosť, ktorá odôvodnila zrušenie dotknutého rozhodnutia. Toto zrušenie uložilo opätovné začatie konania, ktoré bolo osobitne určené nato, aby žalobcovi umožnilo byť vypočutý o spornej výhrade a prípadne predložiť návrhy opatrení určených na nápravu účinkov koncentrácie v tomto bode, pretože mu malo

byť umožnené vykonať to predtým, než sa Komisia vyjadrí o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

300 Náklady žalobcu spôsobené jeho účasťou na správnom preskúmaní opätovne začatom v dôsledku rozsudkov Schneider I a Schneider II sa nemuseli vynaložiť, ak by Komisia *a priori* prijala rozhodnutie dodržujúce právo na obhajobu, ktoré by sa nemuselo z toho dôvodu zrušiť a ktoré by definitívne mohlo ukončiť kontrolné konanie, a to buď vyhlásením koncentrácie za zlučiteľnú, alebo jej vyhlásením za nezlučiteľnú.

301 Bezpochyby, ak by výhrada vzájomného opierania sa bola uvedená v oznámení o výhradách z 3. augusta 2001, spoločnosť Schneider by sa k nej musela vyjadriť a prípadne pripraviť vhodné nápravné opatrenia pred prijatím rozhodnutia Komisie o zlučiteľnosti koncentrácie, ako to musela urobiť po zrušení tohto rozhodnutia a opätovného začatia konania o preskúmaní koncentrácie. Možno však len ťažko spochybniť, že opätovné začatie správneho konania na nových právnych základoch, ktoré už bolo prerušené dvanásť mesiacov, nevyhnutne predstavovalo pre osobu, na ktorú sa regulačná inštitúcia obracia, neporovnateľne vyššie bremeno, než je bremeno, ktoré by predstavovala odpoveď na tú istú výhradu počas pôvodného kontrolného konania zo strany podniku a jeho poradcov, ktorí sa už plne zúčastnili stretnutí a komunikácie s príslušnými službami Komisie.

302 Z toho vyplýva, že náklady spôsobené spoločnosti Schneider jej účasťou na konaní o preskúmaní koncentrácie, ktoré bolo opätovne začaté po vyhlásení rozsudkov Schneider I a Schneider II, sú spojené s dostatočnou príčinnou súvislosťou so zavineným správaním inštitúcie nato, aby vzniklo právo na náhradu škody.

O znížení ceny za prevod spoločnosti Legrand na Wendel-KKR, aby sa umožnil odklad účinnosti prevodu

303 Súdu prvého stupňa prislúcha preskúmať, či protiprávnosť, ktorou je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, nemala za následok zníženie hodnoty, na ktorú boli ohodnotené aktíva vlastnené spoločnosťou Schneider v kapitále spoločnosti Legrand v zmluve o prevode uzatvorenej s Wendel-KKR.

304 Je nepochybné, že začatie vyjednávaní na účely prevodu spoločnosti Legrand a uzavretie zmluvy o prevode spoločnosťou Schneider a Wendel-KKR 26. júla 2002 priamo vyplývali z rozhodnutia o nezlučiteľnosti z 10. októbra 2001, ktoré hoci bolo protiprávne, malo všetky svoje právne účinky až do svojho zrušenia rozsudkom Schneider I, ktorý bol vyhlásený 22. októbra 2002.

305 Spoločnosť Schneider bola z dôvodu tohto rozhodnutia nútená nadviazať a uzavrieť s Wendel-KKR rokovania na účely prevodu svojich aktív v spoločnosti Legrand, a to pred samotným vyhlásením rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o jej žalobe o neplatnosť smerujúcej proti tomuto rozhodnutiu, pokiaľ by sa neskôr nevystavila v prípade rozsudku o zamietnutí povinnosti začať a uzavrieť rokovania o prevode za podmienok od počiatku nepriaznivých pre ochranu jej záujmov, pretože by sa museli ukončiť vo veľmi krátkej lehote vzhľadom na konečný dátum pre rozdelenie, ktorý bol stanovený na 5. februára 2003, a neistý charakter poskytnutia nového predĺženia tejto lehoty zo strany Komisie.

306 Z toho vyplýva, že spoločnosť Schneider bola zároveň na základe existencie rozhodnutia o nezlučiteľnosti povinná v zmluve o prevode, ktorá bola uzatvorená 26. júla 2002, stanoviť cenu za prevod spoločnosti Legrand a zabezpečiť si okrem toho možnosť odložiť skutočný výkon tohto prevodu až do 10. decembra 2002.

307 Tento dátum bol totiž dostatočne neskorší než predpokladaný dátum vyhlásenia rozsudku Schneider I, ku ktorému mohlo dôjsť v skrátenom súdnom konaní, aby sa spoločnosti Schneider umožnilo v prípade zamietnutia jej žaloby o neplatnosť získať potvrdenie legálnosti sporného rozhodnutia, alebo naopak v prípade zrušenia, ku ktorému neskôr došlo, ubezpečiť sa o možnosti dosiahnuť ešte opätovné preskúmanie koncentrácie Komisiou prostredníctvom predloženia nových nápravných opatrení s cieľom prijať konečné rozhodnutie, v ktorom by sa rozhodlo o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

308 Spoločnosť Schneider bola teda práve z dôvodu existencie dvoch protiprávností v rozhodnutí o nezlučiteľnosti, ktoré sa spoločnosti Schneider mohli javiť ako zjavné, a pri legitímnej snahe získať legálne rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie nútená zároveň dohodnúť a uzavrieť 26. júla 2002 zmluvu o prevode spoločnosti Legrand a odložiť lehotu skutočného vykonania prevodu až do 10. decembra 2002.

309 Zo spisu okrem toho nevyplýva, že zmluva o prevode mohla byť podpísaná po 26. júli 2002, aj keď sa sporné rozhodnutie spoločnosti Schneider nejavilo ako postihnuté zjavnými protiprávnosťami, ktoré žalobca zamýšľal nechať sankcionovať Súdom prvého stupňa.

310 Je totiž potrebné od 10. októbra 2001 zohľadniť lehoty nevyhnutné na navrhnutie a zavedenie komplexných finančných mechanizmov, na ktorých je založený predaj aktív v rozsahu spoločnosti Legrand, ako to ukazujú snahy vynaložené spoločnosťou Schneider na účely získania predĺženia pôvodnej šesťmesačnej lehoty na rozdelenie od Komisie.

311 Táto povinnosť odložiť skutočné vykonanie predaja spoločnosti Legrand, ktorá vychádza z legitímnej snahy spoločnosti Schneider o zákonné rozhodnutie

o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, nevyhnutne viedla žalobcu k tomu, aby konzorciu Wendel-KKR priznal zníženie ceny za prevod spoločnosti Legrand vo vzťahu k cene, ktorú by dotknutá osoba získala v prípade pevne stanoveného predaja, ku ktorému by došlo v prípade neexistencie rozhodnutia o nezlučiteľnosti, ktoré sa už od začiatku javilo ako postihnuté dvomi zjavnými protiprávnosťami.

312 Musí sa totiž pripustiť, že odloženie skutočného predaja aktív spoločnosti Legrand na 10. december 2002 viedlo k priznaniu odmeny konzorciu Wendel-KKR za riziko znehodnotenia aktív spoločnosti, ktorému sa konzorcium Wendel-KKR vystavilo tým, že súhlasilo s takýmto odkladom, aj keď len z dôvodu prípadne nepriaznivej zmeny priemyselných cenných papierov v období odo dňa podpísania zmluvy o prevode do konca lehoty, na ktorej sa zmluvné strany dohodli na účely skutočného vykonania predaja.

313 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že znalecký posudok priložený v prílohe 29 k žalobe uvádza konkrétne stratu príležitosti utrpenú spoločnosťou Schneider v rozsahu, v akom nemohla zvoliť dátum opätovného predaja spoločnosti Legrand.

314 Toto protiplnenie vo forme zníženia ceny za prevod sa javí ako nezávislé od odškodnenia spôsobeného výpoveďou zmluvy obsiahnutej v zmluve o prevode, ktoré zodpovedá cene, ktorú mala spoločnosť Schneider zaplatiť v prípade svojho odstúpenia od prevodu.

315 Za týchto podmienok sa musí porušenie práva na obhajobu, ktorým bolo postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, považovať za súvisiace vzhľadom na dostatočne priamu súvislosť s odložením konečného dátumu na uskutočnenie predaja spoločnosti Legrand na 10. december 2002 v zmluve o prevode v rozsahu, v akom bol tento odklad nevyhnutný, aby sa spoločnosti Schneider umožnilo užitočne vykonať právo

každého účastníka správneho konania získať legálne rozhodnutie, ktorým sa rozhoduje o zlučiteľnosti riadne oznámenej koncentrácie so spoločným trhom, a prípadne môcť byť vypočutý v konaní, ktoré mu poskytuje požadované záruky.

316 Závažné porušenie práva Spoločenstva uvedené Súdom prvého stupňa sa musí považovať za súvisiace rovnako vzhľadom na dostatočne priamu príčinnú súvislosť so škodou, ktorú utrpela spoločnosť Schneider z dôvodu zníženia ceny za prevod spoločnosti Legrand, ktoré súvisí s odkladom skutočného uskutočnenia prevodu konzorciu Wendel-KKR.

317 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva, ktorým bolo postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, sa musí považovať za súvisiace vzhľadom na dostatočne priamu príčinnú súvislosť na jednej strane s nákladmi spôsobenými spoločnosti Schneider jej účasťou na správnom preskúmaní koncentrácie, ktoré bolo opätovne začaté po vyhlásení rozsudkov Schneider I a Schneider II, a na druhej strane so znížením ceny prevodu aktív spoločnosti Legrand priznanej konzorciu Wendel-KKR na účely získania odkladu konečného dátumu prevodu.

O dvoch škodách a ich posúdení

318 Je potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa uznesením z 11. decembra 2003 prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, ktorým sa diskusia obmedzila na zásadu vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva a na metódu ohodnotenia škody.

319 Pokiaľ ide o náklady, ktoré vznikli spoločnosti Schneider z dôvodu jej účasti na opätovnom začatí konania o preskúmaní koncentrácie, je potrebné uviesť, že žalobca vynaložil na správne konanie o rozdelení, žaloby T-310/01, T-77/02 a T-77/02 R, a nakoniec na opätovné začatie konania o preskúmaní koncentrácie náklady, ktorých celkové posúdenie uvádza v bode 150 svojej žaloby.

320 Na vymedzenie výšky sumy, v ktorej má Komisia nahradiť spoločnosti Schneider škodu za náklady na opätovne začaté konania o preskúmaní, bude teda potrebné od celkových nákladov uvedených v predchádzajúcom bode odpočítať celkové náklady vynaložené spoločnosťou Schneider vo veciach T-310/01,T-77/02 a T-77/02 R, náklady uvedené v bode 293 vyššie, a nakoniec náklady, ktoré by spoločnosť Schneider nevyhnutne vynaložila na nápravné opatrenia týkajúce sa vzájomného opierania sa, ktoré by v každom prípade navrhla pred prijatím rozhodnutia o nezlučiteľnosti, pokiaľ by bolo prijaté pri dodržaní jej práva na obhajobu.

321 Účastníkom konania prislúcha, aby Súdu prvého stupňa predložili buď sumu tejto škody stanovenú spoločnou dohodou podľa podmienok výpočtu uvedených v predchádzajúcom bode, a to v lehote troch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, alebo mu predložili v tej istej lehote svoje číselné návrhy.

322 Škoda tvorená znížením ceny za prevod spoločnosti Legrand konzorciu Wendel-KKR, ktorá bola spôsobená odkladom skutočného vykonania predaja spoločnosti Legrand nadobúdateľovi až do 10. decembra 2002, sa rovná rozdielu medzi cenou za prevod spoločnosti Legrand, na ktorej sa zmluvné strany v prejednávanej veci dohodli, a cenou, ktorú spoločnosť Schneider mohla získať od nadobúdateľa, ak by po ukončení prvého konania o preskúmaní koncentrácie, teda 10. októbra 2001, mala k dispozícii zákonné rozhodnutie o zlučiteľnosti koncentrácie.

323 Je teda potrebné uložiť Spoločenstvu nahradiť určitú a vyčísliteľnú škodu, ktorú v tejto súvislosti utrpel žalobca.

324 Na účely posúdenia sumy škody utrpenej žalobcom z dôvodu zníženia ceny za prevod spoločnosti Legrand, ktorú žalobca musel poskytnúť konzorciu Wendel-KKR za odklad lehoty skutočného vykonania predaja spoločnosti Legrand nadobúdateľovi na 10. december 2002, je potrebné nariadiť znalecký posudok v súlade s článkom 65 písm. d), článkom 66 ods. l a článkom 70 rokovacieho poriadku, po vypočutí účastníkov konania, a po tom, čo budú vyzvaní, aby sa vyjadrili k výberu znalca.

325 Na tento účel sa znalcovi poskytnú overené kópie zmluvy o prevode z 26. júla 2002 a znaleckého posudku z 1. októbra 2003 týkajúceho sa vymedzenia škody namietanej spoločnosťou Schneider, ktoré sú uvedené v prílohe 8 a v prílohe 29 žaloby.

O príspevku spoločnosti Schneider k vzniku jej škody

Tvrdenia účastníkov konania

326 Komisia zastáva názor, že spoločnosť Schneider zvolila vysoko riskantnú právnu cestu s ohľadom na preskúmanie koncentrácií podnikov Spoločenstva, zatiaľ čo francúzske právo jej ponúkalo možnosti priblíženia sa k spoločnosti Legrand, ktoré podliehajú oznámeniu Komisii, a to bez toho, aby musela vykonať verejnú ponuku na výmenu akcií.

327 Spoločnosť Schneider odpovedá, že zvolená cesta bola jediná možná, pod hrozbou zásahu do hospodárskych účinkov a bezpečnosti koncentrácie, a že nič nenaznačovalo zásadnú námietku, ktorú jej vyjadrila Komisia, ani porušenie jej práva na obhajobu, ku ktorému došlo.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

328 Je nepochybné, že spoločnosť Schneider sa stala nadobúdateľom akcií spoločnosti Legrand prostredníctvom verejnej ponuky na výmenu akcií uplatnením výnimky uvedenej v článku 7 ods. 3 nariadenia zo zásady odkladného účinku koncentrácie vyplývajúceho z ustanovení nariadenia.

329 Aj keď spoločnosť Schneider takto úplne legálne získala v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia tak z pohľadu francúzskeho práva, ako aj práva Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, kontrolu nad spoločnosťou Legrand, neprebrala na seba o nič menšie riziko, že preskúmanie koncentrácie povedie po uplynutí lehôt stanovených nariadením k rozhodnutiu konštatujúcemu nezlučiteľnosť právne bezchybnej koncentrácie so spoločným trhom a k zodpovedajúcej povinnosti pristúpiť k rozdeleniu aktív už spojených podnikov.

330 Spoločnosť Schneider však vzhľadom na rozsah uskutočnenej fúzie a významné posilnenie hospodárskej sily v prospech oboch jediných dominantných aktérov, ktorí sú prítomní na francúzskych odvetvových trhoch s elektrickými zariadeniami nízkeho napätia, nemohla nevedieť, že uskutočnená fúzia prinajmenšom môže vytvoriť alebo posilniť dominantné postavenie na podstatnej časti spoločného trhu a že z tohto dôvodu bude Komisiou na základe článku 2 ods. 3 nariadenia zakázané.

331 Sila účastníkov koncentrácie na francúzskych odvetvových trhoch a posilnenie postavenia oboch následných partnerov fúzie totiž vyplývali z príloh 7 až 17 návrhu formulára CO z 12. decembra 2000, ktoré už nemajú dôverný charakter (uznesenie predsedu štvrtej komory Súdu prvého stupňa z 21. februára 2006, vyhlásené v tejto veci, neuverejnené v Zbierke, bod 25) a v ktorých oznamujúce strany uviedli podiely hlavných subjektov odvetvia, vyjadrené v percentách, na francúzskych odvetvových trhoch za rok 1999, takto:

Segmenty	Schneider	Cible	Hager	Siemens	ABB
Segment1 Všeobecné panelové rozvádzače	32	–	–	2	2
Segment 2 Distribučné panelové rozvádzače	30	7	2	0	1
Segment 3 Káblové nosiče	–	–	4	–	–
Segment 4 Koncové panelové rozvádzače	32	15	15	0,1	1
Segment 5 Ultra-terminálne zariadenia	9	67	3	–	–
Segment 5.A.1 Zásuvky a vypínače	6	87	–	–	–
Segment 5.A.2 Kontrolné systémy	–	–	–	–	–
Segment 5.A.3 Bezpečnostné systémy	–	–	–	–	–
Segment 5.A.4 Komunikačné siete	–	–	–	–	–
Segment 5.B Inštalačné systémy	31	66	–	–	–
Segment 5.C Káblovody	–	38	10	–	–

332 Z toho vyplýva, že samotná spoločnosť Schneider prispela k vzniku svojej vlastnej škody tým, že na seba prebrala skutočné riziko vyhlásenia o nezlučiteľnosti *a posteriori* právne bezchybnej koncentrácie a v dôsledku toho možnosti núteného opätovného predaja získaných aktív (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. novembra 1985, Adams/Komisia, 145/83, Zb. s. 3539, bod 54).

333 Táto úvaha sa však neuplatní na škodu spôsobenú spoločnosti Schneider jej účasťou na opätovnom začatí správneho preskúmania koncentrácie, pretože táto účasť je nezávislá na dni uskutočnenia koncentrácie.

334 Za týchto podmienok sa náležite posúdia predmetné údaje tým, že sa žalobca uzná za zodpovedného vo výške tretiny nahraditeľnej škody, ktorú utrpel z dôvodu zníženia ceny za prevod poskytnutého konzorciu Wendel-KKR.

335 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že je potrebné zaviazať Komisiu, aby v lehotách stanovených vyššie nahradila na jednej strane náklady spôsobené spoločnosti Schneider z dôvodu jej účasti na konaní o preskúmaní koncentrácie po vyhlásení rozsudkov Schneider I a Schneider II a na druhej strane dve tretiny škody vzniknutej spoločnosti Schneider z dôvodu zníženia ceny za prevod spoločnosti Legrand poskytnutého konzorciu Wendel-KKR.

O úrokoch

Tvrdenia účastníkov konania

336 Spoločnosť Schneider navrhuje, aby sa jej priznali úroky vo výške ročnej úrokovej sadzby 4 %, ktoré vzniknú na základe sumy priznaného odškodnenia odo dňa vzniku

škody 4. decembra 2002, dňa rozhodnutia o začatí fázy II, až do vyhlásenia rozsudku, ktorým sa toto konanie ukončuje.

337 Sadzba 4 % by sa mala rovnako uplatniť na výpočet úrokov z omeškania vzniknutých zo sumy náhrady škody priznanej od vyhlásenia tohto rozsudku.

338 Komisia tvrdí, že spoločnosť Schneider nepreukázala, že by bola obeťou výnimočnej situácie zakladajúcej nárok na priznanie náhrady úrokov. Suma náhrady škody by mohla byť nanajvýš úročená úrokmi z omeškania, a to odo dňa vyhlásenia rozsudku.

339 Komisia si okrem toho vyhradzuje právo spochybniť prehnanú sadzbu 4 %, ktorú požaduje žalobca.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

340 Súd prvého stupňa uvádza, že ako vyplýva zo spoločných zásad práva členských štátov, na ktoré odkazuje článok 288 druhý odsek ES, návrh na zaplatenie úrokov je vo všeobecnosti prípustný v rámci žaloby o náhradu škody (rozsudok Dumortier Frères a i./Rada, už citovaný, bod 25).

341 Cieľom náhrady škody utrpenej jednotlivcom z dôvodu nezákonného konania orgánov Spoločenstva je obnoviť, pokiaľ je to možné, hodnotu majetku poškodeného.

342 V dôsledku toho, ak sú, ako je to v prejednávanej veci, splnené podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, musí súd Spoločenstva zohľadniť nepriaznivé dôsledky vyplývajúce z časového úseku, ktorý uplynul medzi vznikom škodnej udalosti, teda 10. decembrom 2002, dňom skutočného vykonania prevodu spoločnosti Legrand konzorciu Wendel-KKR, a dňom zaplatenia náhrady škody, v rozsahu, v akom je potrebné zohľadniť zistené znehodnotenie meny (rozsudok Súdneho dvora z 3. februára 1994, Grifoni/ESAE, C-308/87, Zb. s. I-341, bod 40, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2005, Camar/Rada a Komisia, T-260/97, Zb. s. II-2741, bod 138).

343 Pokiaľ ide o dátum, ku ktorému sa má výpočet úpravy s ohľadom na menovú infláciu ukončiť, musí v zásade zodpovedať dňu vyhlásenia rozsudku, v ktorom bola stanovená povinnosť nahradiť škodu, ktorá žalobcovi vznikla (rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1992, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, Zb. s. I-3061, bod 35, a rozsudok Camar/Rada a Komisia, už citovaný, body 142 a 143).

344 No pokiaľ pohľadávka na náhradu škody nie je ku dňu vyhlásenia uvedeného rozsudku ani určitá, pokiaľ ide o jej sumu, ani vymedziteľná na základe preukázaných objektívnych skutočností, nemôžu úroky z omeškania plynúť od tohto dátumu, ale len v prípade omeškania a až do úplného zaplatenia, odo dňa vyhlásenia rozsudku, ktorým sa rozhoduje o zaplatení náhrady vzniknutej škody.

345 Z toho vyplýva, že suma náhrady škody dlhovaná žalobcovi od 10. decembra 2002 sa musí prehodnotiť až do dňa vyhlásenia rozsudku, ktorým sa rozhoduje o zaplatení náhrady škody, následne zvýšená o úroky z omeškania od naposledy uvedeného dátumu a až do úplného zaplatenia.

346 Uplatniteľná úroková sadzba sa vypočíta na základe sadzieb stanovených Európskou centrálnou bankou pre hlavné refinančné operácie, ktoré sú postupne uplatniteľné v priebehu každého z týchto dvoch dotknutých období, zvýšených o dva body, pokiaľ nebude vyššia než sadzba 4 %, ktorú požaduje žalobca vo svojich návrhoch (rozsudok Mulder a i./Rada a Komisia, bod 342, bod 35).

O návrhu na zvýšenie náhrady škody o sumu vnútroštátnej dane

Argumentácia účastníkov konania

347 Spoločnosť Schneider požaduje zvýšenie priznanej náhrady škody o výšku dane, ktorú bude musieť odviesť zo sumy tejto náhrady.

348 Komisia odpovedá, že v prípade nedostatku základu dane nemožno pripustiť náhradu nákladov daňovej povahy, na ktoré sa už nevzťahuje metodológia kritérií výpočtu škody, ale ich preskúmanie vo veci samej.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

349 Súd prvého stupňa zastáva názor, že priznanú náhradu škody nemožno zvýšiť o vnútroštátne zdanenie, ku ktorému by mohlo dôjsť v budúcnosti z jej sumy.

350 Je potrebné uviesť, že podľa znaleckého posudku predloženého spoločnosťou Schneider v prílohe 29 k jej žalobe nie je isté, že náhrada škody priznaná Súdom prvého stupňa povedie k zdaneniu.

351 Návrh na zvýšenie sa musí v každom prípade kvalifikovať ako predčasný z dôvodu neuvedenia tak sumy priznanej náhrady škody, ako aj daňovej sadzby, ktorá bude prípadne pri jej výbere uplatnená vnútroštátnym daňovým úradom.

352 V každom prípade je teda potrebné zamietnuť návrh na zvýšenie náhrady škody o sumu vnútroštátnej dane, ktorej by mohla podliehať.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Európske spoločenstvo je povinné nahradiť na jednej strane náklady, ktoré vznikli Schneider Electric SA z dôvodu účasti na znovu začatom konaní o preskúmaní koncentrácie po vyhlásení rozsudkov Súdu prvého stupňa z 22. októbra 2002, Schneider Electric SA/Komisia (T-310/01 a T-77/02), a na druhej strane dve tretiny škody vzniknutej Schneider Electric SA z dôvodu zníženia ceny za prevod Legrand SA, ktoré musela spoločnosť Schneider Electric SA poskytnúť nadobúdateľovi, aby dosiahla odklad účinku predaja Legrand SA až do 10. decembra 2002.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Účastníci konania oznámia Súdu prvého stupňa v lehote troch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku sumu prvej zložky škody, na ktorej sa spoločne dohodnú podľa podmienok uvedených v bode 320 tohto rozsudku.**

4. Ak k takejto dohode nedôjde, účastníci konania v tej istej lehote predložia Súdu prvého stupňa svoje číselne vyjadrené návrhy.

5. Vypracuje sa znalecký posudok na účely posúdenia sumy druhej zložky škody vzniknutej Schneider Electric SA, ktorá je uvedená v bode 1 vyššie.

6. Schneider Electric SA a Komisia budú vyzvané, aby sa vyjadrili k výberu znalca alebo aby navrhli Súdu prvého stupňa zoznam znalcov, pričom Súd prvého stupňa vyberie jedného spomedzi nich.

7. Na účely znaleckého posudku kancelária Súdu prvého stupňa doručí znalcovi overenú kópiu príloh 8 a 29 žaloby.

8. Znalec bude vyzvaný, aby predložil svoj posudok v stanovenej lehote.

9. Znalecký posudok doručí účastníkom konania kancelária Súdu prvého stupňa.

10. Náhrada škody sa prehodnotí a zvýši o úroky z omeškania podľa kritérií definovaných v bodoch 345 a 346 tohto rozsudku.

11. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Legal Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Moavero Milanesi Wahl

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. júla 2007.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon H. Legal

Obsah

Právny rámec ..... II - 2253

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 2256

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 2278

O prípustnosti ..... II - 2280

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2280

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2281

O veci samej ..... II - 2283

Všeobecná argumentácia účastníkov konania ..... II - 2283

Úvodné úvahy Súdu prvého stupňa ..... II - 2287

O protiprávnostiach, ktorými je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti ..... II - 2290

O nedostatkoch zistených v analýze dopadu koncentrácie ..... II - 2290

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2290

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2291

O porušení práva spoločnosti Schneider na obhajobu ..... II - 2294

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2294

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2295

O ďalších protiprávnostiach v konaní Komisie, ktoré mali zvýšiť škodu údajne utrpenú z dôvodu rozhodnutia o nezlučiteľnosti alebo spôsobiť ďalšiu škodu ..... II - 2299

O nedostatku lojality ..... II - 2299

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2299

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2301

O porušení práva spoločnosti Schneider byť vypočutá nestranným orgánom .. II - 2303

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2303

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2304

O neústupnosti, ktorú Komisia prejavila pri vymedzovaní spôsobov rozdelenia spoločností Schneider a Legrand ..... II - 2306

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2306

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2308

O využití napätia, ktoré vzniklo medzi účastníkmi koncentrácie ..... II - 2311

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2311

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2312

O nedodržaní výlučnej právomoci Komisiou ..... II - 2313

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2313

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2313

O nevykonaní rozsudku Schneider I v dobrej viere ..... II - 2314

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2314

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2315

O porušení práva na obhajobu ..... II - 2317

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2317

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2318

O nesprávnej, nelojálnej a diskriminačnej analýze nápravných opatrení navrhnutých spoločnosťou Schneider v novembri 2002 ..... II - 2319

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2319

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2320

O údajnej príčinnej súvislosti medzi dostatočne závažným porušením práva Spoločenstva, ktorým je postihnuté rozhodnutie o nezlučiteľnosti, a škodou uplatnenou na tomto základe ..... II - 2323

O strate hodnoty aktív spoločnosti Legrand vlastnených spoločnosťou Schneider ..... II - 2323

O nákladoch na odmeny, správnych a súdnych nákladoch vynaložených spoločnosťou Schneider ..... II - 2330

O znížení ceny za prevod spoločnosti Legrand na Wendel-KKR, aby sa umožnil odklad účinnosti prevodu ..... II - 2334

O dvoch škodách a ich posúdení ..... II - 2337

O príspevku spoločnosti Schneider k vzniku jej škody ..... II - 2339

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2339

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2340

O úrokoch ..... II - 2342

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2342

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2343

O návrhu na zvýšenie náhrady škody o sumu vnútroštátnej dane ..... II - 2345

Argumentácia účastníkov konania ..... II - 2345

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2346